

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. május 7., 12. és 14. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társai ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fejér Megyei Bíróság 2008. szeptember 12. napján kelt 8.B.55/2006/87. számú ítéletét az alábbiak szerint **megváltoztatja**:

A rendőr főtörzsőrmester I. rendű vádlottnak az első fokú ítélet rendelkező részében 3 rb. felbujtóként elkövetett vesztegetés büntetteként (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata) értékelt cselekményeit 2 rb. felbujtóként elkövetett vesztegetés büntettének (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata, 1. és 3. tényállási pontok) és 1 rb. befolyással üzérkedés büntettének (Btk.256.§ (1) (2) bekezdés a./ pont, 4. tényállási pont) **minősíti**.

Az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 3 (három) évi próbaidőre **felfüggeszti**.

Az I. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés végrehajtása esetén rendeli beszámítani.

A volt rendőr főtörzsőrmester II. rendű vádlottnak az első fokú ítélet rendelkező részében 5 rb. - két esetben tettesként, két esetben felbujtóként, egy esetben társtettesként - elkövetett vesztegetés büntetteként (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata) értékelt cselekményeit 1 rb. vesztegetés büntettének (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata 8. tényállási pont), 2 rb. felbujtóként elkövetett vesztegetés büntettének (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata, 9. és 10. tényállási pontok), 1 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettének (Btk.225.§, 5. tényállási pont) **minősíti**.

A II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 3 (három) évi próbaidőre **felfüggeszti**.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés, valamint az 50.000 (ötvenezer) forint vagyonekobzás alkalmazására vonatkozó ítéleti rendelkezést **mellőzi**.

A II. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés végrehajtása esetén rendeli beszámítani.

Ellenben II. rendű vádlottat 1 rb. vesztegetés büntette (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata) miatt emelt vád alól **felmenti** (7. tényállási pont).

A rendőr főtörzsőrmester IV. rendű vádlottnak az első fokú ítélet rendelkező részében 2 rb. - egy esetben (10. tényállási pont) társtettesként elkövetett vesztegetés büntettként (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata, 3. és 10. tényállási pont) értékelt cselekményeit 1 rb. társtettesként elkövetett vesztegetés büntettként (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata, 10. tényállási pont), valamint 1 rb. hivatali visszaélés büntettként (Btk.225.§) 3. tényállási pont) **minősíti**.

A nyugállományú rendőr főtörzsőrmester V. rendű vádlottnak az első fokú ítélet rendelkező részében 2 rb. vesztegetés büntettként (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata, 1. és 4. tényállási pont) értékelt cselekményeit 1 rb. vesztegetés büntettként (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata, 1. tényállási pont), valamint 1 rb. hivatali visszaélés büntettként (Btk.225.§, 4. tényállási pont) **minősíti**.

A rendőr zászlós VIII. rendű vádlottnak az első fokú ítélet rendelkező részében 2 rb. - egy esetben (10. tényállási pont) társtettesként elkövetett - vesztegetés büntettként (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata, 9. és 10. tényállási pont) értékelt cselekményeit 1 rb. hivatali visszaélés büntettként (Btk.225.§, 9. tényállási pont) és 1 rb. társtettesként elkövetett vesztegetés büntettként (Btk. Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata, 10.tényállási pont) **minősíti**.

A rendőr főtörzsőrmester IX. rendű vádlottat az ellene vesztegetés büntette (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata, 8. tényállási pont) miatt emelt vád alól **felmenti**.

A pénzbüntetés kiszabására, illetve a meg nem fizetése esetére történő átváltoztatásra vonatkozó ítéleti rendelkezést **mellőzi**.

A rendőrőrmester XI. rendű vádlottnak az első fokú ítélet rendelkező részében 1 rb. vesztegetés büntettként (Btk.250.§ (1) bekezdés, 5. tényállási pont) értékelt cselekményét hivatali visszaélés (Btk.225.§) büntettként **minősíti**.

A XVII. rendű vádlottnak az első fokú ítélet rendelkező részében 1 rb. bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntettként (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata, 5. tényállási pont) értékelt cselekményét felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettként (Btk.225.§) **minősíti**.

A XVII. rendű vádlott büntetését 200 (kettőszáz) napi tétel, napi tételenként 200 (kettőszáz) forint, összesen 40.000 (negyvenezer) forint pénzbüntetésre **enyhíti**.

A pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként kell egy napi, összesen 200 (kettőszáz) napi tétel szabadságvesztésre átváltoztatni.

A XIX. rendű vádlottat az ellene 1 rb. bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntette (Btk.253.§ (1) (2) bekezdés, 7. tényállási pont) miatt emelt vád alól **felmenti**.

Megállapítja, hogy a XIX. rendű vádlott a próbaidő tartama alatt pártfogó felügyelet alatt áll.

A XXI. rendű vádlottat az ellene 1 rb. vesztegetés büntette (Btk.253.§ (1) (2) bekezdés, 7. tényállási pont) miatt emelt vád alól **felmenti**.

A pénzbüntetés kiszabására, illetve a meg nem fizetése esetére történő átváltoztatásra vonatkozó ítéleti rendelkezést **mellőzi**.

A további 1 rb. hivatali vesztegetés büntettének (Btk.253.§ (1) (2) bekezdés, 7. tényállási pont) vádja alóli felmentésre vonatkozó ítéleti rendelkezés felülbírálatát **mellőzi**.

A XXIV. rendű vádlottat az ellene 3 rb. bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntette (Btk.253.§ (1) (2) bekezdés, 10. tényállási pont) miatt emelt vád alól **felmenti**.

A pénzbüntetés kiszabására, illetve a meg nem fizetése esetére történő átváltoztatásra vonatkozó ítéleti rendelkezést **mellőzi**.

A XX. rendű vádlottra vonatkozóan 1 rb. hivatali vesztegetés büntettének (Btk.253.§ (1) (2) bekezdés, 7. tényállási pont) vádja alóli felmentésre vonatkozó ítéleti rendelkezés felülbírálatát **mellőzi**.

Egyebekben a rendőr főtörzsőrmester I. rendű, a volt rendőr főtörzsőrmester II. rendű, a rendőr zászlós III. rendű, a rendőr főtörzsőrmester IV. rendű, a nyugállományú rendőr főtörzsőrmester V. rendű, a rendőr törzszakaszlós VII. rendű, a rendőr zászlós VIII. rendű, a rendőr őrmester XI. rendű, a XIII. rendű, a XV. rendű, a XVI. rendű, a XVII. rendű, a XIX. rendű, a XXII. rendű, a XXIII. rendű, a XXV. rendű, a rendőr törzsőrmester X. rendű, a XII. rendű, a XIV. rendű és a XX. rendű vádlottak vonatkozásában az első fokú ítéletet **helybenhagyja**.

Az első fokú ítéletnek a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezését **hatályon kívül helyezi** és az elsőfokú bíróságot a Be.578.§ (1) bekezdése szerinti **különleges eljárás lefolytatására utasítja**.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban a rendőr zászlós III. rendű vádlott tekintetében 31.740 (harmincegyezer-hétszáznegyven) forint, a nyugállományú rendőr főtorzsőrmester V. rendű vádlott tekintetében 22.980 (huszonkettőezer-kilencszáznyolcvan) forint, a XII. rendű vádlott tekintetében 18.180 (tizennyolcezer-egyszáznyolcvan) forint, a XIII. rendű vádlott tekintetében 12.200 (tizenkettőezer-kettőszáz) forint, a XIV. rendű vádlott tekintetében 23.400 (huszonháromezer-négyszáz) forint, a XVI. rendű vádlott tekintetében 23.160 (huszonháromezer-egyszázhatvan) forint és a XIX. rendű vádlott tekintetében 12.200 (tizenkettőezer-kettőszáz) forint bünyügyi költség merült fel.

Az ítélet ellen az ügyész, továbbá a II. rendű, a IX. rendű, a XIX. rendű, a XXI. rendű, a XXIV. rendű vádlottak és védőik fellebbezést jelenthetnek be. A jelen lévő vádlottak és védőik nyomban, míg a jelen nem lévő vádlottak és védőik fellebbezésüket az ítélet kézbesítésétől számított 8 (nyolc) napon belül jelenthetik be.

I n d o k o l á s :

Az I. rendű vádlott és társai ügyében a Fejér Megyei Ügyészségi Nyomozó Hivatal Nyom.50/2003. számú vádirata alapján első ízben a Fejér Megyei Bíróság járt el és 2004. november 5. napján B.582/2003/55. szám alatt hozott ítéletet.

Az ítélet ellen bejelentett jogorvoslatok alapján a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2006. február 24. napján kelt 5.Bf.240/2005/27. számú végzésével a Fejér Megyei Bíróság B.582/2003/55. számú ítéletét felülbírálta és az I. rendű, a II. rendű, a III. rendű, a IV.r., az V.r., a VII.r., a VIII.r., a IX.r., a X.r., a XI.r., a XII.r., a XIII.r., a XIV.r., a XV.r., a XVI.r., a XVII.r., a XVIII.r., a XIX.r., a XX.r., a XXI.r., a XXII.r., a XXIII.r., a XXIV.r. és a XXV.r. vádlottak vonatkozásában -a II.r. vádlottat a hivatalos személy által elkövetett bűnpártolás büntettének vádja alóli, a XX.r. és a XXI.r. vádlottakat a kötelességszegésre irányuló hivatali vesztegetés büntettének vádja alóli felmentő rendelkezések kivételével - hatályon kívül helyezte, és az első fokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

A titkos információgyűjtés eredményének a jelen ügyben történő felhasználását illetően az ítéltábla iránymutatásként meghatározta, hogy a megismételt eljárásban meg kell keresni a titokgazdát - a BM Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálat vezetőjét - és meg kell kísérelni a titkos információgyűjtés engedélyezése iránti indítvány és a bírósági határozat titkosságának feloldását. Ennek eredményessége esetén be kell szerezni a fent megjelölt indítványt és bírósági határozatot. Eredménytelenség esetén viszont ismételt meg kell keresni a Fővárosi Bíróság titokvédelmi felügyelőjét arra nézve, hogy az egyes engedélyekre vonatkozóan konkrétan jelölje meg, hogy a titkos információgyűjtést milyen cselekmények

kapcsán engedélyezték. Az így nyert adatok ismeretében kell vizsgálni a Be.206.§ (3) bekezdésében foglaltakat, azaz, hogy a titkos információgyűjtés eredménye a bírósági eljárásban felhasználható-e.

Előírta továbbá, hogy az eljárási szabályok maradéktalan megtartásával ismételt és részletesen meg kell hallgatni a vádlottakat, a már kihallgatott tanúkat. A vádlottak és a tanúk vallomásaiban jelentkező ellentmondásokat a korábbi vallomásuk elébük tárásával, a vallomások közötti ellentétet pedig szembesítéssel fel kell oldani.

A Fejér Megyei Bíróság a megismételt eljárásban meghozott és 2008. szeptember 12. napján kihirdetett 8.B.55/2006/87. számú ítéletével az I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb felbujtóként elkövetett vesztegetés bűntettében (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata), 1 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés bűntettében (Btk.225.§), ezért őt halmazati büntetésül 1 évi és 4 hónapi börtönbüntetésre, mellékbüntetésül lefokozásra és 30.000 forint vagyonekobzásra ítélte. A kiszabott börtönbüntetésbe beszámítani rendelte az előzetes fogvatartásban töltött időt.

A II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 5 rb - 2 esetben társtettesként, 2 esetben febüjtóként, 1 esetben társtettesként elkövetett - vesztegetés bűntettében (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata) és 1 rb hivatali visszaélés bűntettében (Btk.225.§), ezért őt halmazati büntetésül 1 év 8 hónapi börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 1 évi közügyektől eltiltásra és 50.000 forint vagyonekobzásra ítélte. A kiszabott börtönbüntetésbe beszámítani rendelte az előzetes fogvatartásban töltött időt. Ellenben a bűnpártolás büntette (Btk.244.§ (1) bekezdés b/ pontja és (3) bekezdés b/ pontja) miatt emelt vád alól felmentette.

A III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. társtettesként elkövetett vesztegetés bűntettében (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata). Ezért őt 1 évi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 1 évi időtartamra rendfokozatban visszavetésre és 10.000 forint vagyonekobzásra ítélte. A börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése esetére a kiszabott börtönbüntetésbe beszámítani rendelte az előzetes fogvatartásban töltött időt. Ellenben a 2 rb. társtettesként elkövetett vesztegetés büntette (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata) miatt emelt vád alól felmentette.

A IV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb - 1 esetben társtettesként elkövetett - vesztegetés bűntettében (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata). Ezért őt halmazati büntetésül 1 év 2 hónapi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 2 évi időtartamra rendfokozatba visszavetésre és 10.000 forint vagyonekobzásra ítélte. A börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése esetére a kiszabott börtönbüntetésbe beszámítani rendelte az előzetes fogvatartásban töltött időt.

Az V. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. vesztegetés büntetében (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata). Ezért őt halmazati büntetésül 1 év 2 hónapi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. A börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése esetére a kiszabott börtönbüntetésbe beszámítani rendelte az előzetes fogvatartásban töltött időt.

A VII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. hivatali visszaélés büntetében (Btk.225.§) és 1 rb. lőszerezéssel visszaélés büntetében (Btk.263/A.§ (1) bekezdés a./ pont). Ezért őt halmazati büntetésül 1 évi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. A börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése esetére a kiszabott börtönbüntetésbe beszámítani rendelte az előzetes fogvatartásban töltött időt.

A VIII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. - 1 esetben társtettesként elkövetett - vesztegetés büntetében (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata). Ezért őt halmazati büntetésül 1 év 2 hónapi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre, mellékbüntetésül lefokozásra és 30.000 forint vagyonekobzásra ítélte. A börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése esetére a kiszabott börtönbüntetésbe beszámítani rendelte az előzetes fogvatartásban töltött időt.

A IX. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. vesztegetés büntetében (Btk.250.§ (1) bekezdés). Ezért őt 300 napi tétel, napi tételenként 250 forint, összesen 75.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetést, meg nem fizetése esetén 300 napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idővel a pénzbüntetésből 1.000 forintot megfizetettnek tekintett.

A XI. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. vesztegetés büntetében (Btk.250.§ (1) bekezdés). Ezért őt 300 napi tétel, napi tételenként 250 forint, összesen 75.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetést, meg nem fizetése esetén 300 napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idővel a pénzbüntetésből 750 forintot megfizetettnek tekintett.

A XIII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés büntetében (Btk.225.§). Ezért őt 200 napi tétel, napi tételenként 200 forint, összesen 40.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetést, meg nem fizetése esetén 200 napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni.

A XV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés büntetében (Btk.253.§ (1) (2) bekezdés). Ezért őt 300 napi tétel, napi tételenként 250 forint, összesen 75.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetést, meg nem fizetése esetén 300 napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni. Ellenben a vesztegetés büntette (Btk.253.§ (1) (2) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette.

A XVI. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés büntetében (Btk.253.§ (1) (2) bekezdés). Ezért őt 200 napi tétel, napi tételenként 250 forint, összesen 50.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetést, meg nem fizetése esetén 200 napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni.

A XVII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés büntetében (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata). Ezért őt 1 évi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

A XIX. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében (Btk.225.§) és 1 rb. bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntetében (Btk.253.§ (1) (2) bekezdés). Ezért őt halmazati büntetésül, mint visszaesőt 1 évi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. A börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése esetére a kiszabott börtönbüntetésbe beszámítani rendelte az előzetes fogvatartásban töltött időt.

A XXI. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. vesztegetés büntetében (Btk.253.§ (1) (2) bekezdés). Ezért őt 250 napi tétel, napi tételenként 200 forint, összesen 50.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetést, meg nem fizetése esetén 250 napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni. Ellenben az 1 rb. vesztegetés büntette (Btk.253.§ (1) (2) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette.

A XXII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. vesztegetés büntetében (Btk.253.§ (1) (2) bekezdés). Ezért őt halmazati büntetésül 300 napi tétel, napi tételenként 250 forint, összesen 75.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetést, meg nem fizetése esetén 300 napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni.

A XXIII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés büntetében (Btk.253.§ (1) (2) bekezdés). Ezért őt 200 napi tétel, napi tételenként 250 forint, összesen 50.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetést, meg nem fizetése esetén 200 napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni.

A XXIV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntetében (Btk.253.§ (1) (2) bekezdés). Ezért őt halmazati büntetésül 250 napi tétel, napi tételenként 300 forint, összesen 75.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetést, meg nem fizetése esetén 250 napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni.

A XXV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. vesztegetés büntetében (Btk.253.§ (1) (2) bekezdés). Ezért őt halmazati büntetésül 350 napi tétel, napi tételenként 300 forint, összesen 105.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A

pénzbüntetést, meg nem fizetése esetén 350 napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni.

Ellenben a megyei bíróság a X. rendű vádlottat az 1 rb. társtettesként elkövetett vesztegetés büntette (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata), a XII. rendű vádlottat vesztegetés büntette (Btk.253.§ (1) (2) bekezdés), a XIV. rendű vádlottat a felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (Btk.225.§), a XVIII. rendű vádlottat a vesztegetés büntette (Btk.253.§ (1) (2) bekezdés), valamint a XX. rendű vádlottat a 2 rb. vesztegetés büntette (Btk.253.§ (1) (2) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette.

A megyei bíróság kötelezte a III. rendű vádlottat 120.600 forint, a VII. rendű vádlottat 4.270 forint, a XIII. rendű vádlottat 102.000 forint, a XV. rendű vádlottat 136.500 forint, a XIX. rendű vádlottat 155.625 forint és a XXIII. rendű vádlottat 31.875 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A felmentett vádlottakkal kapcsolatos költségek, továbbá a megismételt eljárás költségei - kivéve az ítélelhozatal időpontjában a még nem jogerősen megállapított hangszakértői díj - tekintetében megállapította, hogy azok az államot terhelik.

A kihirdetett ítélet ellen az ügyész valamennyi vádlott terhére a büntetés súlyosítása végett, továbbá a - részben, vagy teljesen - felmentett vádlottak terhére a bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést.

A III. IV. V. IX. XI. XIII. XV. XIX. XXI. XXIV. és XXV. rendű vádlottak és védőik felmentésért, az I. II. VII. VIII. XVII. rendű vádlottak és védőik részben felmentésért, részben enyhítésért - a VII. és VIII. rendű vádlott és védője előzetes mentesítésért is - jelentettek be fellebbezést. A X. XII. XIV. XVI. XVIII. XX. és XXIII. rendű vádlottak és védőik az ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.563/2008/6-I. számú átiratában a XVIII. rendű vádlott vonatkozásában a bejelentett ügyészi fellebbezést visszavonta, így e vádlottal szemben az első fokú ítélet 2009. február hó 23. napján jogerőre emelkedett. A többi vádlott tekintetében az ügyészi fellebbezést módosítással fenntartotta.

Az ügyész a nyilvános ülésen tartott perbeszédében utalt arra, hogy az első fokon eljáró Fejér Megyei Bíróság a megismételt eljárás során az eljárási szabályokat alapvetően megtartotta, azonban relatív eljárási szabálysértéseket követett el. Nevezetesen az eljárás kezdetekor a vádiratot nem ismertette (Be.404.§ (1) bekezdés, 8.B.55/2006/28. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal), továbbá a 2008. március 26-i tárgyaláson a XXV. rendű vádlottra nézve elkülönítette az eljárást, majd a 2008. szeptember 5-i tárgyaláson ismételen elkülönítette, anélkül, hogy előzőleg visszaegyesítette volna (74. naplószerű tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal, 87. számú tárgyalási jegyzőkönyv 17. oldal). Ezek a relatív eljárási szabálysértések ugyanakkor álláspontja szerint az ítéletet nem teszik felülbírálatra alkalmatlanná.

Egyebekben az eljárási szabályokat a megyei bíróság megtartotta, a titkos információszerzés anyagának felhasználása szabályszerű volt. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bizonyítékokat a szükséges és lehetséges körben feltárta, azokat gondosan értékelte és mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg a tényállást.

Ugyanakkor, álláspontja szerint a tényállás részben megalapozatlan, mert nincs kellően felderítve, illetve hiányos, a megállapított tényekből a bíróság további tényekre helytelen következtetést vont le és az indokolási kötelezettségének is csak részben tett eleget (Be.351.§ (2) bekezdés a/ és b/ pontjai). Az ügyész az ítéleti tényállás 1., 2., 3. és 6. pontjaiban írtakkal kapcsolatban vitatta az ott érintett XII. rendű, XIV. rendű, III. rendű és XV. rendű vádlottak felmentésének megalapozottságát, ugyanakkor a 6. tényállási ponttal kapcsolatban utalt arra, hogy a II. rendű vádlott az első fokú ítéletben írtakon túl megvalósította a további 1 rb. hivatali visszaélés büntetét is. A 7. tényállási ponttal kapcsolatban rámutatott arra, hogy a XX. rendű vádlott vonatkozásában a tényállás nincs felderítve, hiányos, a bíróság a megállapított tényekből további tényekre téves következtetést vont le és az indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Nem nyert tisztázást ugyanis, hogy a rendőri intézkedés során a XX. rendű vádlottól elvették-e a vezetői engedélyét, illetve, hogy a XXI. rendű vádlott milyen ellenszolgáltatás fejében fizetett 50.000 forintot.

A 8. tényállási pont tekintetében is téves következtetést vont le a megállapított tényekből a megyei bíróság, amikor a X. rendű vádlottat az 1 rb. társtettesként elkövetett vesztegetés büntetnének a vádja alól felmentette. Nevezett ugyanis tudatában volt annak, hogy a II. rendű vádlott a rendőri intézkedés elmaradása érdekében anyagi ellenszolgáltatás fejében kért ellenszolgáltatást.

Az ügyész álláspontja szerint az ítéleti tényállás ezt meghaladóan megalapozott és a bíróság az irányadó tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, mindössze a felmentett, illetve részben felmentett vádlottak tekintetében szorul helyesbítésre a bűnösségre vont következtetés.

A büntetés kiszabását befolyásoló tényezők körében indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság valamennyi vádlott terhére további súlyosító körülményként értékelje a korrupciós cselekmények elszaporodottságát, továbbá, hogy a vádlottak cselekményeiben a szervezettség elemei is fellelhetők, végül, hogy a vádlottak cselekménye alkalmas volt a rendőrség törvényes működésébe vetett közbizalom megingatására.

A kifejtettekre figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fejér Megyei Bíróság 8.B.55/2006/87. számú ítéletét változtassa meg, a tényállást az ügyészi indítványnak megfelelően pontosítsa, illetve az egyes cselekmények minősítését változtassa meg. Az I. és a II. rendű vádlottakkal szemben hosszabb tartalmú fő- és mellékbüntetést szabjon ki. A III., a IV., az V., a VII. és a VIII. rendű vádlottakkal szemben a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidejét hosszabb időtartamban állapítsa meg. A IX., a XI., a XIII., a , XV., a XVI., a XXI., a XXII., a XXIII., a XXIV. és

a XXV. rendű vádlottak vonatkozásában a pénzbüntetés napi tételeinek számát súlyosítsa. A XII. és a XIV. rendű vádlottak vonatkozásában az átiratban foglaltakkal egyezően állapítsa meg bűnösségüket, s velük szemben - a belső arányosságra is figyelemmel - pénzbüntetést szabjon ki a Btk.51.§ és 52.§-a alapján. A XVII. rendű és a XIX. rendű vádlottak vonatkozásában is indítványozta, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidejét hosszabb tartamban állapítsa meg. Indítványozta továbbá a X. rendű vádlott bűnösségének a Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata szerinti vesztegetés büntetében való megállapítását, amelyet mint bűnsegéd követett el és vele szembe - a belső arányosságra is figyelemmel - pénzbüntetés kiszabását.

Az ítéleti tényállás 7. pontja vonatkozásában azt indítványozta, hogy a Be.375.§-a alapján a XX. rendű vádlott tekintetében helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítja új eljárás lefolytatására.

Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az I. rendű vádlott védője perbeszédében az írásbeli beadványával egyezően az első fokú ítélet ismételt hatályon kívül helyezésére tett indítványt. Utalt arra, hogy a vádlottak ügyei nem tartoznak össze, ezért érthetetlen, hogy az ügyészség miért egy eljárásban tartotta szükségesnek a vádlottak felelősségre vonását, ez nyilván helytelen koncepciónak bizonyult. Kifejtette, hogy a titkos információgyűjtés során rögzített telefonbeszélgetések hanganyaga alapján erős kétség fűződik ahhoz, hogy a hatóság nem telefonlehallgatást, hanem helyiséglehallgatást végzett, ugyanakkor annak a gyanúja is felmerült, hogy az elkészített hanganyagot megvagták. Ennek tisztázása érdekében újabb szakértő kirendelését kérték a megismételt eljárás során, ezt azonban a bíróság elutasította. Vitatta ugyanakkor telefonlehallgatások útján szerzett bizonyítékok törvényes voltát, ugyanis sem a célhoz kötöttség, sem pedig a haladéktalanság ismerve nem állapítható meg a hatóság részéről, erre utal az, hogy igen hosszú idő telt el az információgyűjtés és a feljelentés között. A védelem terhére rótt bűncselekményekhez kapcsolódóan az 1. számú ítéleti tényállás tekintetében kifejtette, hogy nem állapítható meg a védelem terhére a bűncselekmény elkövetése, a 2. tényállási ponttal kapcsolatban a társadalomra veszélyesség hiánya, míg a 4. tényállással kapcsolatban bizonyítottság hiánya miatti felmentést indítványozott. Az ítéleti tényállás 3. pontja tekintetében pedig utalt arra, hogy védelem a terhére rótt bűncselekmény elkövetését beismerte, ezért e bűncselekmény miatt a lehető legenyhébb büntetés kiszabását kérte. Ennek során nyomatékos enyhítőként kérte figyelembe venni, hogy védelem a vádbeli időszakban az év rendőre volt, az ügyben anyagi előnye nem származott és cselekményét az eredményesebb rendőri munka érdekében valósította meg. A súlyosításra irányuló ügyészi indítvány elutasítását kérte.

A II. rendű vádlott védője perbeszédében vitatta az ügyben foganatosított titkos információgyűjtés beszerzésének jogszerűségét. Rámutatott arra, hogy az ügyben sérült a célhoz kötöttség és a feljelentés haladéktalan megtételének az elve és gyakorlata, ugyanis több hónapos késéssel tette meg a rendvédelmi szervek

vezetője a feljelentését. Álláspontja szerint nem 2/2007. (I. 24.) AB határozat szellemében történt a titkos információgyűjtés anyagának az értékelése és felhasználása. Az ezzel kapcsolatos szabálytalanságok miatt a telefonlehallgatások anyagának a bizonyítékok köréből történő kirekesztését, illetőleg az első fokú ítélet ismételt hatályon kívül helyezését indítványozta. Másodlagos indítványában rámutatott arra, hogy védenca több mint 7 éve áll büntetőeljárás hatálya alatt, időközben leszerelt, ebből következően a hivatalával összefüggő bűncselekményt már nem tud elkövetni, és az eltelt időszak alatt a törvénnyel ismételten összeütközésbe nem került. Erre figyelemmel büntetésének jelentős enyhítését és a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését indítványozta. A súlyosításra irányuló ügyészi indítvány elutasítását kérte.

A III. rendű vádlott védője perbeszédében csatlakozott az I. és II. rendű vádlottak védője által a titkos információgyűjtés eredményének a felhasználhatóságát illetően előterjesztett álláspontjához, az így szerzett bizonyítékok (telefonlehallgatások anyaga) álláspontja szerint törvényes úton szerzett bizonyítéknak nem tekinthetők, ezért azoknak a bizonyítékok köréből történő kirekesztésére terjesztett elő indítványt. Másodlagosan védenca felmentését indítványozta bizonyítottság hiányában, harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A IV. rendű vádlott védője perbeszédében az írásbeli beadványával egyezően kifogásolta, hogy a megismételt eljárás kezdetén a bíróság nem ismertette a Fejér Megyei Ügyészségi Nyomozó Hivatal 50/2003. számú vádiratát, amellyel a közvetlenség elvének a sérelmét okozta. A titkos információgyűjtéssel kapcsolatban azt az álláspontját fejtette ki, hogy bár a Fővárosi Ítéltábla az 5.Bf.240/2005/27. számú hatályon kívül helyező végzésében iránymutatást adott a titkos információgyűjtéssel kapcsolatos okmányok lehetőség szerinti beszerzésére, ez a megismételt eljárás keretében nem sikerült, így a célhoz kötöttség érvényesülésének kérdésében nem lehetett állást foglalni. Nem érvényesült ugyanakkor a haladéktalanság sem a feljelentés megtételekor. Az ítéltábla előtt ismertek azok az időpontok, amelyet a titkos információgyűjtés befejezése és a feljelentés megtétele között elteltek. Álláspontja szerint a titkos információgyűjtés eredményének a felhasználását személyre szólóan kell vizsgálni. A rendelkezésre álló adatok alapján az állapítható meg, hogy a IV. rendű vádlottra a titkos információgyűjtésre vonatkozóan elrendelés nem történt, felhasználásra engedély nem áll rendelkezésre. Ez okból a titkos információgyűjtés eredményének felhasználása törvényesnek nem tekinthető, így indítványozta az ezzel kapcsolatos adatoknak a bizonyítékok köréből történő kirekesztését. A védencét érintő ítéleti tényállásokkal kapcsolatban utalt arra, hogy 3. tényállási pontban rögzített cselekménnyel kapcsolatban védenca az eljárás során tagadta a bűncselekmény elkövetését, azt állította, hogy nem találkozott a XV. rendű vádlottal és anyagi előnyben nem részesült. Így e tényállási pont tekintetében felmentést indítványozott. A 10. tényállási ponttal kapcsolatban utalt arra, hogy védenca az ott írt intézkedésben nem vett részt és anyagi előnyben nem részesült. Kizárólag szabadulása érdekében tett beismerő vallomást, amit utóbb nem tartott fenn. A telefonlehallgatások anyagának a bizonyítékok köréből történő kirekesztése után

olyan bizonyíték nem áll rendelkezésre, ami védenca bűnösségét alátámasztaná, ezért elsődlegesen bizonyítékok hiányában történő felmentésére tett indítványt. Másodlagosan - bűnösség megállapítás esetére - az ügyésznek a súlyosításra irányuló indítványának elutasítását, a büntetés enyhítését és előzetes mentesítés megadását indítványozta.

Az V. rendű vádlott védője a perbeszédében, illetve az írásbeli beadványában védenca felmentésére tett indítványt. Az ítéleti tényállás 1. pontjában foglaltakkal kapcsolatban utalt arra, hogy védenca bűncselekményt nem követett el, ugyanis az eljárás során nem nyert tisztázást az, hogy milyen közlekedési jelzőtábla volt elhelyezve a dunaújvárosi piacnál, és arra vonatkozó adat nem merült fel, hogy a XII. rendű vádlott megszegte a közlekedési szabályokat. Az e tényállással kapcsolatban a titkos információgyűjtés során beszerzett bizonyítékok törvényesen beszerzett bizonyítéknak nem tekinthetők, ugyanis sem a célhoz kötöttség, sem pedig a feljelentés haladéktalansága nem állapítható meg, mivel a titkos információgyűjtés befejezését követően a 82. napon tett a hatóság feljelentést. Az első fokú ítélet 4. tényállási pontjában rögzítettekkel kapcsolatban utalt arra, hogy a XVI. rendű vádlott által állítólagosan elkövetett szabálysértéssel kapcsolatosan az ítélet konkrétumot nem tartalmaz, ugyanakkor az is tény, hogy védencének nem volt olyan kötelezettsége, hogy a XVI. rendű vádlottal szemben feljelentést tegyen. Felmerült az is, hogy a gépjárműszerelvénnyel egy részének nem volt érvényes forgalmi engedélye, ugyanakkor nem történt meg a Központi Nyilvántartótól a lekérdezés, az ellenőrzés. Utalt arra is, hogy a megismételt eljárás során kérte, hogy a megyei bíróság tárja a védelem elé a titkos információgyűjtés engedélyezése iránti indítványt és az ezzel kapcsolatos bírósági határozatot, de ez nem történt meg. E tényállási résszel kapcsolatban is utalt arra, hogy a titkos információgyűjtés e vonatkozásban sem tekinthető törvényesnek, ezért az így beszerzett bizonyítékoknak a bizonyítékok közül kirekesztését indítványozta. Az előadottak alapján védenca felmentésére tett indítványt.

A VII., a VIII. és a X. rendű vádlottak védője perbeszédében utalt arra, hogy a megismételt eljárás kezdetén elmaradt a vádirat ismertetése és a bíróság a kihallgatott tanúkat sem figyelmeztette mentességükre. Ezen eljárási szabálysértések felhívása mellett utalt arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla már több határozatában, így a 3.Bf.217/2008. számú határozatban is rámutatott arra, hogy a titkos információgyűjtés eredménye csak a büntetőeljárási törvényben előírt szigorú feltételek megtartása mellett használható fel. Ezeknek teljesülése azonban a jelen ügyben nem állapítható meg. Álláspontja szerint a Be.206/A.§ (1) bekezdésében meghatározott feltételek hiányoznak a jelen ügyben és önmagában a bűncselekmény sorozatjellege nem biztosított volna elegendő alapot a titkos információgyűjtés lefolytatására. Így tehát a titkos információgyűjtés törvénysértő módon történt, ezért az így nyert bizonyítékokat (lehallgatási jegyzőkönyvek) felhasználni az ügyben nem lehetett volna, ezért azok kirekesztésére tett indítványt. Nem érvényesült sem a célhoz kötöttség, sem a feljelentés haladéktalan volta. Ennek a két szabálynak a kiterjesztő értelmezése nem lehetséges. A titkos információgyűjtés befejezését követően a II. rendű vádlottal szemben 82 nap, míg

az I. rendű vádlottal szemben több mint fél év telt el a feljelentés megtételekor. Ezt tehát törvényes eljárásnak nem lehet tekinteni. Az egyes ítéleti tényállásokkal kapcsolatban a fentiek tükrében megállapítható, hogy sem a VII. rendű vádlottnak a 2., sem pedig a X. rendű vádlottnak a 8. tényállással kapcsolatos telefonlehallgatások anyaga nem volt törvényes, azok bizonyítékként nem használhatók fel. A 9. és 10. tényállásokkal kapcsolatban, amelyek a VIII. rendű vádlotthoz kapcsolódnak, ugyancsak azt az álláspontját fejtette ki, hogy a titkos információgyűjtés anyaga itt sem használható fel.

Az előzőekre figyelemmel a védő a VII. rendű vádlott vonatkozásában elsődlegesen a hivatali visszaélés büntette vonatkozásában felmentést, míg a lőszerral visszaélés büntettét illetően a BH1996. évi 7. számában közzétett állásfoglalásra figyelemmel az alkalmazott büntetés enyhítését, pénzbüntetés alkalmazását indítványozta. A VIII. rendű vádlott vonatkozásában elsődlegesen felmentést, másodlagosan a büntetés enyhítését indítványozta, a lefokozás mellékbüntetés helyett rendfokozatban visszavetés és előzetes mentesítés megadását kérte. A X. rendű vádlott esetében utalt arra, hogy a vesztegetés büntettére vonatkozóan nem volt törvényes engedély a titkos információgyűjtésre, ezért e bűncselekmény bizonyítására annak eredménye nem is használható fel. Védenccé egyébként kimaradt ennek a bűncselekménynek az elkövetéséből. A kifejtettekre figyelemmel az első fokú ítélet helybenhagyását és az ügyésznek a bűnösség megállapítására és büntetés kiszabására irányuló indítványa elutasítását kérte.

A IX. rendű és a XXIV. rendű vádlottak védője a perbeszédében és annak írásbeli indokolásában azt az álláspontját fejtette ki, hogy a megyei bíróság ítélete indokolásának magvát képező lehallgatási anyagok bizonyítékként történt felhasználása hibás döntés volt az eljáró bíróság részéről. A titkos információgyűjtés eredmények a felhasználása törvénysértő módon történt, mind a célhoz kötöttség, mind pedig a feljelentés haladéktalanságát tekintve, ezért ezek nem képezhetik törvényes ítélet alapját. Fellebbezésének írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartva utalt arra, hogy álláspontja egyezik az előtte már perbeszédet tartó védőtársai álláspontjával, azokat teljes mértékben osztja. Kifogásolta, hogy a titkos információgyűjtés eredményének felhasználásához szükséges bírói igazolás nem áll rendelkezésre, így nem volt módja a védelemnek ellenőrizni az engedélyezés jogszerűségét, illetve az információk beszerzésének törvényes módját. Az előadottakra figyelemmel a IX. rendű vádlott védelmében az ítéleti tényállás 8. pontjához kapcsolódóan elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyíték hiányában történő felmentést indítványozott. XXIV. rendű vádlottnak az ítéleti tényállás 10. pontjához kapcsolódó cselekménye, álláspontja szerint a nem törvényesen beszerzett bizonyítékokra figyelemmel ugyancsak nem bizonyítható, ezért felmentést indítványozott arra is figyelemmel, hogy a XXIV. rendű vádlottra vonatkozóan a megyei bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének sem.

A XI. rendű vádlott védője perbeszédében azt az álláspontját fejtette ki, hogy a megyei bíróság ítélete megalapozatlan. Védenccé a terhére rótt vesztegetés büntettét nem valósította meg. A titkos információgyűjtés eredményeinek

felhasználása tekintetében osztotta a védőtársai által már részletesen kifejtetteket és arra az álláspontra helyezkedett, hogy a törvénysértően beszerzett bizonyítékokat - telefonlehallgatások anyaga - ki kell rekeszteni a bizonyítékok köréből. A megyei bíróság ítéletének 5. pontjában rögzített tényállásához kapcsolódóan csupán annyi volt tényszerűen megállapítható, hogy a XVII. rendű vádlott az általa vezetett Ford Transit típusú gépkocsiban egy sor ülést szállított, ami nem volt beszerelve és emiatt történt vele szemben az intézkedés. Miután tisztázódott, hogy az ülésort csupán szállítás céljából helyezték a gépkocsiba, így a további rendőri intézkedés már okafogyottá vált. Azt a megismételt eljárás során sem lehetett bizonyítani, hogy a rendőri intézkedés elmaradása miatt készpénz átadása történt volna, így a vesztegetés a XI. rendű vádlott részéről nem bizonyítható. A kifejtettekre tekintettel védence felmentésére tett indítványt.

A XII. rendű vádlott védője a védence bűnösségének megállapítása és vele szemben büntetés kiszabására irányuló ügyészi indítvány elutasítását kérte. Álláspontja szerint az ítéleti tényállás 1. pontjában rögzített tényekből megállapítható, hogy a figyelmeztető cédula hátragyásával védenccével szemben a rendőri intézkedés befejeződött, így további előny adása, vagy annak ígérete már céltalanná vált. A titkos információgyűjtés eredményének felhasználásával kapcsolatban egyetértett a védőtársai által már kifejtettekkel, álláspontja szerint a telefonbeszélgetések védence esetében sem szolgálhatnak törvényesen beszerzett bizonyítékként. Ettől függetlenül is azonban a megyei bíróság megalapozottan állapította meg, hogy a XII. rendű vádlott nem valósította meg a terhére vád tárgyává tett hivatali vesztegetés büntetést figyelemmel a BH 2007. évi 3. számában 76. sorszám alatt közzétett jogesetre is. Erre figyelemmel az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A XIII. rendű és a XIX. rendű vádlottak védője perbeszédében azt az álláspontját fejtette ki, hogy a XIII. rendű vádlott a rendőrség társadalmi segítője volt, ezért hívta fel az I. rendű vádlottat és tett említést neki a rendőri intézkedésről. Az I. rendű vádlott az eljárás során mindvégig arra hivatkozott, hogy a rendőrség eredményes működése érdekében kérte társait arra, hogy tekintsenek el a XIII. rendű vádlottal szembeni intézkedéstől. A XIII. rendű és az I. rendű vádlott közötti ténylegesen meglévő kapcsolatra figyelemmel hiányzik a társadalomra veszélyesség, ezért védence felmentésére tett indítványt. A XIX. rendű vádlott védelmében pedig azt adta elő, hogy a bíróság védence tagadásával szemben nem jelölt meg olyan bizonyítékokat, amelyek alátámasztanák nevezett bűnösségét. Kizárólag a jogellenesen beszerzett lehallgatási jegyzőkönyvek alapján pedig bűnösséget megállapítani nem lehet. Erre tekintettel a XIX. rendű vádlott bizonyítékok hiányában történő felmentését kérte.

A XIV. rendű vádlott védője perbeszédében utalt arra, hogy védenccét a Fejér Megyei Bíróság az ellene emelt felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés vádja alól felmentette, miután nem talált bizonyítékot bűnösségére. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a bűnösség megállapítására és büntetés kiszabására irányuló indítványa nem megalapozott, az a felülmérlegelés tilalmába ütközik. A védence

által elkövetett szabálysértés már elévült, ugyanakkor az ügyészség bizonyítékokkal védenca bűnösségére vonatkozóan nem szolgált. Nem áll rendelkezésre olyan jegyzőkönyv sem, amely azt tartalmazná, hogy XIV. rendű arra kérte volna a XIII. rendű vádlottat, hogy segítse elkerülni a szabálysértés miatti büntetést. Indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság hagyja helyben a megyei bíróság ítéletének felmentő rendelkezését a XIV. rendű vádlottra vonatkozóan, ugyanakkor megjegyezte, hogy a helyes felmentési ok nem a bizonyítottság hiánya, hanem bűncselekmény hiánya lenne.

A XV. rendű és a XXV. rendű vádlottak védője perbeszédében az ügyben lefolytatott titkos információgyűjtés eredményének - a telefonlehallgatások anyagának - a bizonyítékok köréből történő kirekesztését indítványozta. A XV. rendű vádlottnak az ítéleti tényállás 3. pontjában rögzített cselekményével kapcsolatban utalt arra, hogy védenca a nyomozati eljárásban beismerő vallomást tett, amely egyezett az I. rendű vádlott e tekintetben tett beismerő vallomásával. Álláspontja szerint azonban, az kétséget kizáró módon nem bizonyítható, hogy védenca át is adta volna az I. rendű vádlott által kért 20.000 forintot. Amennyiben a telefonbeszélgetések anyagát a tényállás megállapításánál figyelmen kívül hagyja a bíróság úgy csak egy következtetés adódik: a XV. rendű vádlott bűncselekményt nem követett el, ezért az ellene emelt vád és következményei alól felmentést indítványozott. A XXV. rendű vádlott védelmében a védő utalt arra, hogy az ítéleti tényállás 10. pontjában írt cselekmény kellőképpen nem tisztázott, ugyanis az eljárás során az nem volt megállapítható, hogy kié volt az a gépkocsi, amelyet az ismeretlen kilétű és rendőri intézkedés alá vont személy vezetett, de az sem nyert pontosan tisztázást, hogy ki vezette a gépkocsit. Nézete szerint a megyei bíróság a II. rendű vádlott vallomására alapította a tényállást, aki viszont nem is volt jelen a helyszínen. A XXV. rendű vádlott tagadta, hogy az intézkedő rendőröknek pénzt adott volna. Amennyiben tehát a fellebbviteli bíróság helyt ad a védők indítványának és kirekeszti a bizonyítékok köréből a telefonlehallgatások anyagát, úgy védenca bűnössége sem állapítható meg a terhére rótt bűncselekmény elkövetésében. Erre figyelemmel elsődlegesen bizonyítottság hiányában történő felmentésére tett indítványt, másodlagosan a Btk.253.§ alapesetében látta megállapíthatónak védenca bűnösségét és erre tekintettel a büntetés enyhítését és előzetes mentesítésben részesítését indítványozta.

A XVI. rendű vádlott védője perbeszédében az ügyésznek a védencét is érintő és súlyosításra irányuló indítványának elutasítását és az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az első fokon eljáró Fejér Megyei Bíróság megalapozott döntést hozott védenca ügyében, amely döntés ellen nem jelentettek be fellebbezést. Büntetlen előéletű védenca 7 éve áll büntetőeljárás hatálya alatt, vele szemben az eljárás során súlyosító körülmény nem merült fel és az ügyészség sem indokolta meg, hogy mire alapozza védencével szemben a súlyosításra irányuló indítványát. Indítványozta, hogy a helyes mértékben megállapított büntetést a fellebbviteli bíróság hagyja helyben.

A XVII. rendű vádlott védője perbeszédében az írásbeli beadványával egyezően kijelentette, hogy az első fokú ítélet elleni fellebbezést változatlan tartalommal

fenntartja. A titkos információgyűjtés eredményének felhasználásával kapcsolatban mindenben osztotta védőtársai által már kifejtett álláspontot, mely szerint az adott ügyben törvénysértő módon történt a titkos információgyűjtés, ugyanis sérelmet szenvedett a célhoz kötöttség elve, de a haladéktalanság elve is, mert védencét illetően a május 17-én befejezett titkos információgyűjtést követően csak a következő év február 8-án történt feljelentés az ügyben. Nem tisztázott az sem, hogy telefonlehallgatás, vagy személylehallgatás történt-e, és erre a kirendelt hangtechnikai szakértő sem adott megnyugtató választ. Erre figyelemmel a titkos információgyűjtés eredményét kérte kirekeszteni a bizonyítékok köréből. Az ezen kívül rendelkezésre álló bizonyítékok alapján vitatta, hogy védenca szándékosan segítséget nyújtott volna a II. rendű vádlottnak a cselekmény elkövetéséhez, különösen nem a vesztegetés minősített esetéhez. Szerinte csak az alapesetre vonatkozóan történt közöttük megállapodás. A bűnösségi körülményekkel kapcsolatban utalt arra, hogy az első fokú ítéletben rögzített súlyosító körülmények egyike sem vonatkoztatható védencére, sem az elszaporodottság, sem a szervezethez, ugyanis védenca alkalmi elkövető, ugyanakkor nem ő volt a kezdeményező, hanem a II. rendű vádlott, így a rendőrség tekintélyét sem csorbíthatta. Ugyanakkor nyomatékos enyhítőként kérte értékelni védenca büntetlen előéletét, az időmúlást, valamint, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, továbbá, hogy rendezett családi körülmények között él. Elsődlegesen védenca felmentését, másodlagosan a jogi minősítés megváltoztatását, a büntetés lényeges enyhítését, ezen belül intézkedés alkalmazását kérte, egyidejűleg a súlyosításra irányuló ügyészi indítvány elutasítására tett indítványt.

A XX. rendű vádlott védője perbeszédében az ügyésznek a védencét érintően is előterjesztett, a büntetés súlyosítására irányuló indítványa elutasítását kérte. Utalt arra, hogy védenca ügyében a megyei bíróság mérlegeléssel állapította meg a tényállást, amely megalapozott, ennek alapján törvényes a felmentő rendelkezés, ezért az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Kifogásolta ugyanakkor, hogy a Fővárosi Ítéltábla az 5.Bf.240/2005/27. számú hatályon kívül helyező végzésében a XX. rendű vádlottal szemben az alapügyben hozott felmentő rendelkezést nem érintette, ennek ellenére a megyei bíróság 2 rb. bűncselekmény vádja alól mentette fel védencét a 7. tényállási ponthoz kapcsolódóan. Ennek a tévedésnek az orvoslását kérte.

A XXI. rendű vádlott védője perbeszédében utalt arra, hogy az eljárás során semmiféle bizonyíték nem merült fel arra, hogy védencének fia, a jelen ügy XX. rendű vádlottja beszámolt volna arról, hogy vele szemben rendőri intézkedés történt. A telefon lehallgatások sem rögzítettek ilyen beszélgetést és nem történt telefonon kapcsolatfelvétel védenca és XIX.r. vádlott között sem. Nem áll rendelkezésre arra vonatkozóan sem bizonyíték, hogy kinek és miért fizetett védenca 50.000 forintot. Védenca azt ugyan elismerte, hogy egy ismeretlen személynek átadott 50.000 forintot, ennek okát azonban az eljáró hatóságok nem derítették ki. Ez a magatartás bűncselekményt nem képez, ezért védenca felmentésére tett indítványt.

A XXII. rendű vádlott védője perbeszédében kitért arra, hogy az ügyben a titkos információgyűjtés eredményének felhasználása törvénysértő módon történt, hiszen az nem felelt meg sem a célhoz kötöttség, sem a feljelentés haladéktalanságához fűzött követelménynek. E tekintetben osztotta védőtársainak e témakörben kifejtett álláspontját. A telefonbeszélgetések anyagának kirekesztése esetén csupán az állapítható meg, hogy védenca a vele szemben alkalmazott szabálysértési bírságot kifizette, az ezt igazoló feladóvevény az iratok között rendelkezésre áll. Így tehát bűncselekményt nem követett el. Erre figyelemmel az első fokú ítélet megváltoztatását és védenca felmentését indítványozta, egyidejűleg az ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezését is elutasítani indítványozta.

A XXIII. rendű vádlott védője perbeszédében a fellebbviteli főügyészségnek a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezése elutasítását indítványozta. Álláspontja szerint az ügyészi indítvány nem jelöli meg azokat a büntetés kiszabási körülményeket, amelyek védenca tekintetében a büntetés súlyosítását megalapozná. Utalt arra is, hogy a büntetés esetleges súlyosítása megbontaná a belső arányokat is, amelyekre tekintettel a megyei bíróság helyes büntetés szabott ki, ezzel egyetértettek és az első fokú ítéletet tudomásul vették. Erre tekintettel kérte az első fokú ítélet helybenhagyását.

Az ügyész viszontválasz jogán a titkos információgyűjtés eredményének felhasználásával kapcsolatban utalt arra, hogy a védői felszólalások egyrészt a titkos információgyűjtés beszerzésének és felhasználásának törvényességét kifogásolták, másrészt a bíróság mérlegelő tevékenységét támadták. A titkos információgyűjtés célját az akkor hatályos Rendőrségi törvény 69.§-a határozta meg, a titkos információgyűjtésre bűnüldözési célból súlyos bűncselekmény esetén kerülhetett sor, ugyanakkor a Rendőrségi törvény 69.§ (3) bekezdés c/ pontjában megjelölte az úgynevezett sorozatelkövetést is, ami alapján ugyancsak elrendelhető volt a titkos információgyűjtés. Így tehát nem kizárólag az 5 évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmények esetében volt elrendelhető a titkos információgyűjtés, hanem vagylagosan más törvényi esetben is. A lehallgatások 2002-ben történtek, az utolsó engedély véghatárideje 2002. december 8-a volt, míg a feljelentés kelte 2003. február 28. napja. A Fejér Megyei Bíróság ítéletében helytállóan kifejtette, hogy a titkos információgyűjtés elrendelése szabályos volt, ugyanakkor a Be.605.§ (2) bekezdése szerint a törvény hatályban lépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően a korábbi jogszabály alapján végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt a Be. másként szabályozza. Ezért a beszerzett bizonyítékok felhasználhatók. A haladéktalanság kapcsán a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiumának 74. számú véleménye kifejti, hogy a haladéktalanság alatt mit kell érteni. A jelen ügyben álláspontja szerint az ERSZVSZ kellő időben tette meg a feljelentést. A Fejér Megyei Bíróság ítélete tehát törvényes, az írásbeli előterjesztésben foglaltakat változatlanul fenntartotta, míg a XVII. rendű vádlott vonatkozásában a súlyosításra irányuló fellebbezését visszavonta és vele kapcsolatban az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A II. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában kijelentette, hogy nem érzi bűnösnek magát, időközben a rendőrség állományából leszerelt, más városba költözött. Egyebekben csatlakozott a védőjéhez.

A III. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában kijelentette, hogy nem követte el a terhére rótt bűncselekményt, nem érzi magát bűnösnek, egyebekben csatlakozott a védőjéhez.

A IV. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában tagadta, hogy bűncselekményt követett volna el, kijelentette, hogy nem érzi bűnösnek magát és egyetértett a védője által kifejtettekkel.

A nyugállományú rendőr főtörzsőrmester V. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz, egyúttal tagadta, hogy bűncselekményt követett volna el.

A VII. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a lőszerezellel visszaélés bűntettét illetően bűnösségét elismerte, de hanyagságának tulajdonította, hogy lőszerek maradtak a birtokában. A hivatali bűncselekmény tekintetében viszont ártatlannak vallotta magát.

A X. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában kijelentette, hogy bűncselekményt nem követett el és kérte az ügyészi indítvány elutasítását.

Az I. rendű, a XII. rendű, a XIII. rendű, a XIV. rendű, a XV. rendű, a XVI. rendű, a XVII. rendű, a XIX. rendű, a XXIII. rendű, a XXIV. rendű, a XXV. rendű vádlott nem, a VIII. rendű, a IX. rendű, a XI. rendű, a XX. rendű, a XXI. rendű és a XXII. rendű vádlottak csak a nyilvános ülés első napján, illetőleg a határozathirdetésen jelentek meg.

A bejelentett kétirányú fellebbezésekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Fejér Megyei Bíróság megismételt eljárásban hozott ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdése és a 349. § (1) bekezdése alapján - a fellebbezéssel érintett vádlottakat érintően - teljes terjedelmében felülbírált. A felülbírálat azonban nem terjedt ki a XXI. rendű vádlottnak az ítéleti tényállás 7. pontjával kapcsolatosan az 1 rb. hivatali vesztegetés bűntettére, valamint a XX. rendű vádlottnak a tényállás 7. pontjához kapcsolódó hivatali vesztegetés bűntettének vádja alóli felmentéssel kapcsolatos ítéleti rendelkezésre, mivel e két vádlottat az alapeljárásban a Fejér Megyei Bíróság a B.582/2003/55. számú ítéletében e cselekmények alól már felmentette és a Fővárosi Ítéltábla az 5.Bf.240/2005/27. számú hatályon kívül helyező végzésében a XX. és XXI. rendű vádlottakra vonatkozó felmentő rendelkezéseket nem érintette, ezért ismételt felmentésükre nem kerülhetett volna sor.

A Fejér Megyei Bíróság ítéletének felülbírálata során az ítéletablának első sorban a tekintetben kellett állást foglalnia, hogy az ügyben elrendelt titkos információgyűjtés eredménye bizonyítékként felhasználható-e.

A titkos információgyűjtés 2002. május 5-től december 8. napjáig terjedő idejében ezt a jogintézményt a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. számú törvény (Rtv.) szabályozta. Az Rtv.69.§ (1) bekezdése a titkos információgyűjtést súlyos bűncselekmények esetében tette lehetővé, míg a 69.§ (3) bekezdés c/ pontja ezen túlmenően lehetőséget látott a titkos információgyűjtés engedélyezésére a sorozatban, vagy szervezett elkövetéssel megvalósult bűncselekmények esetén is. Az elkövetéskor hatályban volt büntetőeljárás törvény [1973. évi I. tv.] 61.§ (2) bekezdése] akként rendelkezett, hogy az eljárás során fel lehet használni az olyan bizonyítási eszközöket, amelyet az arra illetékes hatóságok a törvényben meghatározott feladataik teljesítése során a büntetőeljárás megindítása előtt szereztek be.

A 2003. július 1. napjától hatályban lépett büntetőeljárás törvény [1998. évi XIX. tv. 205.§ (4) bekezdése] szerint a külön törvény alapján a nyomozást megelőzően a végzett titkos információgyűjtés [Be.200.§ (3) bekezdés] eredményét, annak a büntetőeljárásban való felhasználásáig csak a külön törvényben meghatározottak ismerhetik meg. A 206.§ (3) bekezdése értelmében a titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban az általános szabályok szerint [Be.76.§ (2) bekezdés] is csak akkor használható fel, ha a 201.§-ban meghatározott feltételek mellett a személyhez és célhoz kötöttség is fennáll.

2006. július 1. napjától a 2006. LI. tv. módosította a vonatkozó rendelkezéseket, külön szabályozta a titkos adatszerzést, valamint a titkos információgyűjtés eredményének felhasználását [Be.206.§ és 206/A.§].

Az első fokú ítélet meghozatala előtt a 2007. évi CLXXXIII. tv. 2008. január 1. napjától ismét módosította a Be. V. Címében foglalt, a titkos információgyűjtésre vonatkozó eljárási szabályokat, amelyek az ítélet kihirdetésekor már hatályban voltak.

A titkos információgyűjtést korábban rendező jogszabályok kapcsán az Alkotmánybíróság a 2/2007 (I.24.) AB határozatával megállapította, hogy a Be.206.§ (3) bekezdése alkotmányellenes, ezért azt 2007. december 31. napjával megsemmisítette és azt is egyértelműen rögzítette, hogy e jogszabályhely egy konkrét folyamatban lévő ügyben - amely ügyben az Alkotmánybírósághoz fordultak - nem alkalmazható.

Az Alkotmánybíróság határozatában leszögezte, hogy a 2006. június 30. napjáig hatályban volt egymásra épülő törvények - jelen esetben az Rtv. és a Be. - a titkos eszközök és módszerek alkalmazása terén egymással sem céljaikat, sem fogalmi rendszerüket tekintve össze nem egyeztethető szabályokat tartalmaztak, tág teret adtak az önkényes jogértelmezésre, amely megkérdőjelezi a tisztességes eljárást

biztosító bizonyítás törvényességét. A titkos információszerzés anyaga nem volt része a büntetőiratoknak, ahhoz sem a döntenő bíróságnak, sem a védelem nem fért hozzá, az alkalmazás folyamatáról az okirat csupán a jelentés készítője által szükségesnek ítélt mértékig tartalmazott tájékoztatást. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Be.206.§ (3) bekezdése a 2006. június 30-ig fennálló tartalommal alkotmányellenes volt. Sértette az Alkotmányból levezethető, a jogbiztonságra és az eljárási garanciákra vonatkozó alkotmányi követelményeket, beleütközött az 57.§ (3) bekezdése alapján garantált védelemhez való és ezzel összefüggésben a tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozó rendelkezésekbe.

A másodfokú bíróság - az ítéletkor e körben folytatott következetes gyakorlatát is szem előtt tartva - az alkotmányellenes rendelkezések alapján folytatott eljárás során keletkezett bizonyítékokra úgy tekintett, hogy azok felhasználása sérti a Be.78.§ (4) bekezdésében foglalt szabályt. Az ily módon beszerzett bizonyítékokat olyan bizonyítási eszközökből származó ténynek kell tekinteni, amely a résztvevők eljárási jogainak jelentős korlátozásával jöttek létre és a tisztességes eljárás elvébe ütköznek, így a büntetőeljárásban nem használhatók fel.

A fentiekből következően az ítéletkor nem értett egyet a fellebbezési ügyészség nyilvános ülésen jelenlevő képviselőjének a titkos információgyűjtés eredményének felhasználhatóságával kapcsolatos álláspontjával sem. Indítványa szerint ugyanis egyrészt a Büntető eljárási törvény 605. §-a lehetővé teszi a korábbi szabályozásnak megfelelően végzett eljárás eredményeinek a felhasználását, másrészt az ítélelhozatal óta közzétett 74. sz. legfelsőbb bírósági büntető kollégiumi vélemény is alátámasztja, hogy a feljelentés megtétele haladéktalanul megtörtént.

Amikor a titkos információgyűjtésre, telefonlehallgatásokra 2002. évben sor került, akkor azokat az eljárási szabályokat kellett alkalmazni, amelyek akkor voltak hatályosak. Annak alapján jártak el a hatóságok és szerezték be a bizonyítékokat. Időközben azonban a titkos információgyűjtés felhasználására vonatkozó szabályok megváltoztak, a törvényalkotó a titkos információgyűjtésre vonatkozó korábbi rendelkezéseket - a fent írtak szerint azok alkotmányellenessége folytán - hatályon kívül helyezte.

A büntetőeljárási törvény egyik fő szabálya, hogy ex nunc kell alkalmazni, vagyis amikor az eljárási törvény hatályba lép, rendelkezéseit a hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell. Ez pedig azt jelenti, hogyha a törvényalkotó a törvény egyes rendelkezéseit hatályon kívül helyezi és új eljárási szabályokat állapít meg, akkor azokat azonnal, a hatályba lépés pillanatában alkalmazni kell. Lényegében, jelen ügyben is ez történt.

A Be. 605. § (2) bekezdésébe foglaltak valóban lehetőséget adnak arra, hogy a korábbi szabályozás szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt a törvény (az új törvény) másképp szabályozza. Ez a rendelkezés azonban - az ítéletkor álláspontja szerint - nem vonatkoztatható arra az esetre, amikor egy szabályozás alkotmányellenesnek bizonyul, mert egy jogállamban kizárt, hogy a

bíróság olyan jogszabályt alkalmazzon, amelynek alkotmányellenességét az Alkotmánybíróság megállapította.

Nem osztotta ítéletábra az ügyészségnek a feljelentési kötelezettség haladéktalan eleget tételére vonatkozó álláspontját sem [Be. 206/A. § (1) bekezdés b) pontja].

Az I. r. vádlott tekintetében a telefonbeszélgetések megismerését és rögzítését a Btk. 282. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette, a Btk. 225. §-ába ütköző hivatali visszaélés büntette és a Btk. 207. (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés c) pontja szerint minősülő kerítés büntette miatt két alkalommal, összességében 2002. május 5-étől október 30-ig engedélyezték.

A II. r. vádlott tekintetében a telefonbeszélgetések megismerését és rögzítését a Btk. 282. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette, a Btk. 225. §-ába ütköző hivatali visszaélés büntette és a Btk. 312. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő csempészet és vámorgazdaság büntette miatt három alkalommal, összességében 2002. június 13-tól december 8-áig engedélyezték.

A Belügyminisztérium Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálat Vezetőjének feljelentése az I.r. vádlottra vonatkozóan a Btk. 250. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntette, A II.r. vádlottra vonatkozóan ugyanazon büntett, valamint a 244. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnpártolás büntette, a 222. § (1) bekezdés b) ütköző szolgálati titoksértés vétsége és a 177/A. § b) pontjába ütköző jogosulatlan adatkezelés vétsége miatt 2003. március 10-én érkezett a Fejér Megyei Ügyészségi Nyomozó Hivatalhoz.

A vád tárgyává tett bűncselekmények elkövetési ideje 2002. május 17. és október 21. közé esik.

Tény, hogy az idézett kollégiumi vélemény szerint a „haladéktalanság” az adott kérdésben nem azonosítható az „azonnal” fogalommal, tehát azzal az időponttal, amikor a titkos információgyűjtést végrehajtó Nemzetbiztonsági Szakszolgálat az információkat tartalmazó adatokat az információgyűjtést végző szerv rendelkezésére bocsátotta. Kifejti, hogy erre az ügyek eltérő jellege, bonyolultsága, az adatmennyiség változó terjedelme miatt minden esetre érvényes, egzakt meghatározás nem tehető, legfeljebb azok a szempontok rögzíthetők, amelyek figyelembevételével a bíró állást foglalhat a „haladéktalanság” követelményének megtartottsága kérdésében.

A kollégiumi vélemény visszautalva a Be. 204. § (3) bekezdésére, indokoltnak tartja a haladéktalanságnak olyan értelmet tulajdonítani, hogy ez a követelmény még nem sérül akkor, ha a feljelentési kötelezettségének az információgyűjtést végző szerv az adatok megszerzést követő 8 napon belül nem tesz eleget. Másfelől viszont ez

azt is jelenti, hogy a releváns adathalmaz példálózóan felsorolt további elemzése meghosszabbíthatja, de nem többszörözheti meg ezt a határidőt.

Az ítéltábla álláspontja szerint jelen ügyben a titkos információgyűjtés végső időpontjától 2002. október 30-ától, illetőleg december 8-ától a feljelentésig, 2003. március 13-ig eltelt több hónap a tíz - egy-egy mozzanatos - tényállási elemet tartalmazó, egyes tényállási pontonként néhány elkövetőt érintő ügyben semmiképpen sem tekinthető a feljelentési kötelezettség haladéktalan eleget tételének.

A fentieket összegezve: az ítéltábla megállapította, hogy a Fejér Megyei Bíróság eljárási szabálysértést követett el akkor, amikor a titkos információgyűjtés eredményeként keletkezett lehallgatási anyagot a tárgyaláson felhasználta, majd azt bizonyítékként értékelte. Ezért a titkos információgyűjtés eredményeként beszerzett lehallgatási jegyzőkönyvekben foglalt adatokat - egyetértve a védelem idevonatkozó indítványaival is - valamennyi érintett tényállás vonatkozásában kirekesztette a bizonyítékok köréből.

A fent részletezett eljárási szabálysértés azonban nem volt lényeges hatással a vádlottak büntetőjogi felelősségéről való döntést illetően, így a Be.375.§ (1) bekezdése szerinti okból az első fokú ítélet hatályon kívül helyezése nem vált szükségessé, ugyanis - a később ismertetett módon - a szabálysértés orvosolható volt a lehallgatási jegyzőkönyvekből nyert adatoknak, az ítéleti tényállásból történő mellőzésével.

A Fejér Megyei Bíróság az említettektől eltekintve a megismételt eljárás során a büntetőeljárás szabályait megtartva és a hatályon kívül helyező végzésben foglalt iránymutatásnak megfelelően folytatta le az eljárást. A vádlottakat és a kihallgatott tanúkat eljárási jogaikra és kötelességükre szabályszerűen kioktatta, a bizonyítás alapjául szolgáló okiratokat felolvasással tette a tárgyalás anyagává. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bizonyítékokat a szükséges és lehetséges körben feltárta és azokat gondosan értékelte. Indokolási kötelezettségének is eleget tett.

A megismételt eljárás kezdetekor a bíróság a Fejér Megyei Ügyészség Nyomozó Hivatalának Nyom.50/2003. számú vádiratát valóban nem ismertette, azonban e tekintetben osztotta a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglaltakat, hogy ez az eljárási szabálysértés csupán relatív, ugyanis az alapeljárásban az érintett vádlottak és védőik részére a vádiratot kézbesítették, annak tartalmát valamennyien megismerhették, ezért a vád ismertetésének elmaradása az ítéletet nem tette felülbírálatra alkalmatlanná.

Nem osztotta ugyanakkor a fellebbviteli ügyészségnek azt a kifogását, mely szerint a XXV. rendű vádlottal szemben a 2008. évi szeptember 5-ei tárgyaláson úgy került sor az ismételt elkülönítésre, hogy korábban a visszaegyesítés megtörtént volna (87. sorszámú jegyzőkönyv 17. oldal). Ugyanis a 74. sorszámú jegyzőkönyv 6.

oldalának tanúsága szerint XXV. rendű vádlott ügyének az alapügyhöz történő visszaegyesítése megtörtént.

Miután az ítéltábla az ügyben folytatott titkos információgyűjtés eredményeként létrejött telefonlehallgatási jegyzőkönyvek anyagát kirekesztette a bizonyítékok köréből, azok idézését, illetőleg az azokra történt hivatkozást valamennyi ítéleti tényállási pontból, illetőleg az azokhoz fűzött indoklásból mellőzni kellett. Erre, valamint az eljárás során felmerült egyéb bizonyítékokra figyelemmel, a rendelkezésére álló bünygyi iratok tartalma alapján az egyes tényállási pontokat a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjában foglaltak alkalmazásával - a Be.352.§ (1) bekezdés b./ pontjában írtak szem előtt tartásával - kiegészítette, illetve helyesbítette az alábbiak szerint:

1./ Az első fokú ítélet III/1. tényállási pontjában az V. rendű vádlott neve után a rendbeliség tévesen került feltüntetésre, ezért ezt az ítéltábla helyesbítette.

A 27. oldal harmadik, negyedik, ötödik bekezdését a következők szerint helyesbíti:

„A XII. rendű vádlott miután észlelte a rendörök intézkedését és észlelte, hogy az általa használt gépjárműre is figyelmeztető cédulát tettek, anélkül, hogy meggyőződött volna arról, hogy milyen intézkedést alkalmaztak vele szemben, telefonon felhívta ismerősét I.r. vádlott rendör főtörzsőrmestert, aki ezt követően telefonon felhívta az V. rendű vádlottat, tőle az intézkedés mellőzését kérte, kilátásba helyezve, hogy majd kap árut.,,

A 28. oldal harmadik bekezdésének első mondatát akként helyesbíti, hogy:

„Ezen a napon, mint az a járörszolgálati lapból kitűnik (nyom. ir. 1. kötet 53.és 55. oldalai) a Piac téren és környékén tíz személlyel szemben a parkolási rend megsértése miatt helyszíni bírságot alkalmaztak, a XII. rendű vádlottal szemben azonban nem történt intézkedés.”

Az ekként helyesbített, illetve kiegészített tényállás alapján az ítéltábla mellőzte az ítélet indokolásából is (44. oldal harmadik és negyedik, valamint a 45. oldal negyedik bekezdése) a telefonlehallgatási jegyzőkönyvek tartalmára való utalást.

Az e tényállási pontban rögzítettekkel kapcsolatban az ítéltábla utal arra, hogy az I. rendű vádlott a nyomozás során (nyom. ir. 2. kötet 329. oldal) mind az V. rendű, mind a XII. rendű vádlottal folytatott beszélgetéséről vallomást tesz, valamint arról is, hogy az áru ígéretéről azért beszélt, mert feltételezte, hogy a zöldség és gyümölcskereskedő honorálni fogja a feljelentés elmaradását. Az V. rendű vádlott a nyomozás során (nyom. ir. 3. kötet 741. oldal) sem a tényeket, hanem a lehallgatás törvényességét kifogásolta. A telefonbeszélgetés tényét, a segítség ígéretét valamint azt, hogy sem árut, sem más előnyt senkinek nem adott a XII. rendű vádlott is alátámasztotta (nyom. ir. 4. kötet 1151. oldal).

Az előzőekben részletezett bizonyítékokra tekintettel helyesen foglalt tehát állást a megyei bíróság I. rendű és az V. rendű vádlottak tekintetében mind a bűnösségük, mind a cselekményük minősítését illetően.

Miután a XII. rendű vádlott tagadásával szemben - figyelemmel az I. rendű vádlott idézett vallomására is - nem merült fel adat vagy kétséget kizáró bizonyíték arra vonatkozóan, hogy nevezett konkrét ajánlatott tett volna a vele szemben intézkedő rendőröknek, a vele kapcsolatos ítéleti rendelkezés is megalapozott.

2./ Az első fokú ítélet III/2. tényállási pontjára vonatkozó indokolásból (46. oldal és 47. oldal) mellőzni kellett a telefonlehallgatási jegyzőkönyvekben rögzített beszélgetésekre történő utalást. A mellőzött hanganyag egyébként nem a bűncselekmény elkövetését, hanem a XIII.r. vádlott informátori minőségének meglétét vagy hiányát kívánta alátámasztani, aminek az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget.

A megyei bíróság lényegében helyesen értékelte az ítéleti tényállás 2. pontjára vonatkozó bizonyítékokat, ugyanis a telefonlehallgatási jegyzőkönyvek tartalma nélkül is kétséget kizáró módon bizonyítható az I. rendű, a VII. r. rendű és a XIII. r. vádlottak bűnössége és helytálló a cselekményük minősítésére levont következtetés is. Ugyanígy osztható a XIV. rendű vádlott felmentésére vonatkozó rendelkezés is.

3./ Az első fokú ítélet III/3. tényállási pontjában írtakkal kapcsolatban a 29. oldal kilencedik bekezdését akként helyesbíti, hogy:

„Miután az intézkedő rendőrök közölték a XV. rendű vádlottal, hogy feljelentést fognak tenni ellene, a XV. rendű vádlott felhívta az általa ismert I. rendű vádlottat és arra kérte, hogy beszéljen a kollégáival. Az I. rendű vádlott ezt megtette, így a XV. rendű vádlottat intézkedés nélkül elengedték.”

A bekezdésnek a telefonlehallgatásokra utaló további részét, valamint a 29. oldal tizedik bekezdését és a 30. oldal első, második és harmadik bekezdéseit a tényállásból mellőzi.

Az ítéletnek a tényállás 3. pontjára vonatkozó indokolásából ugyanakkor mellőzi a 48. oldal hatodik, hetedik és nyolcadik, a 49. oldal első és utolsó bekezdésében foglaltakat.

A telefonlehallgatások mellőzött anyagán kívül az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte a rendelkezésre álló további bizonyítékokat, mint a vádlottak és az 1. sz. tanú vallomását. A megyei bíróság helyesen foglalt állást mind az I. és a XV. rendű vádlottak bűnösségének és cselekményük minősítésének megállapítását, mind a III. r. vádlott felmentését illetően is.

A fennmaradó bizonyítékok tükrében ugyanakkor tévedett a IV. rendű vádlottat illetően az alkalmazott jogi minősítésnél, mivel a rendelkezésre álló bizonyítékok

alapján csupán azt lehetett megállapítani, hogy amikor az ittas vezetés szabálysértése miatt a XV. rendű vádlottal szemben az intézkedést nem folytatta le, őt jogtalan előnyhöz juttatva, a hivatali kötelezettségét megszegte, azt azonban nem, hogy ezt előny vagy annak ígérete fejében tette. Így a Btk.225.§-ába ütköző hivatali visszaélés büntettét követte el és az ítélőtábla ennek megfelelő jogi minősítést alkalmazott.

4./ Az első fokú ítélet III/4. tényállási pontjában írtakkal kapcsolatban a 31. oldal első bekezdésének a telefonhívás időpontjára tett megállapítást mellőzi. A 31. oldal második bekezdését akként helyesbíti, hogy:

„A XVI. rendű vádlott személyleírást is adott a vele szemben intézkedő járőrök tagjairól, a személyleírásból az I. rendű vádlott megállapította, hogy az intézkedő rendőr az V. rendű vádlott. Ezután felhívta telefonon az V.r. vádlottat, aki ezt követően a XVI.r. vádlott intézkedés nélkül elengedte.”

A 31. oldal harmadik és ötödik bekezdését a tényállásból mellőzi.

Az első fokú ítéletnek a 4. tényállási ponttal kapcsolatos indokolásából az 51. oldal második, negyedik és ötödik bekezdéseiben foglaltakat mellőzi.

Az I. rendű, az V. rendű és a XVI. r. vádlottak indoklásban idézett nyomozati vallomásai kellően alátámasztják az indokolt rendőri intézkedés tényét, a XVI. r. vádlott kérését, az I. r. vádlott közbenjárását, továbbá azt, hogy a későbbiekben a XVI. rendű vádlott az I. rendű vádlottnak átadott 10.000 forintot, hogy azt adja oda a vele szemben eljár, de nem intézkedő rendőröknek. E bizonyítékokból viszont arra nem lehet következtetni, hogy az V. r. vádlott a hivatali köteleességét a neki ígért vagy átadott ellenszolgáltatásért szegte volna meg, ezért az ítélőtábla az ő cselekményét a megyei bíróság jogi álláspontjától eltérően 1 rb. a Btk.225.§-ába ütköző hivatali visszaélés büntettének minősítette.

Az I. rendű vádlott e tényállási pontban rögzített cselekményét pedig a Btk.256.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdésének a) pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntettének minősítette, mivel a XVI. rendű vádlottól anyagi előnyt fogadott el azt a látszatot keltve, hogy hivatalos személyt - a vele szemben intézkedő V. rendű vádlottat - megveszteget.

A XVI. rendű vádlott bűnösségének megállapításával és cselekményének minősítésével az ítélőtábla egyet értett.

5./ Az első fokú ítélet III/5. tényállási pontjában írtakkal kapcsolatban a 32. oldal második és harmadik bekezdését az alábbiak szerint egészíti ki, illetve helyesbíti:

„A XVII. rendű vádlott ismeretségben állt a II. rendű vádlottal, akit telefonon felhívott és kérte a segítségét.

A beszélgetést követően a II. rendű vádlott telefonon felhívta a XI. rendű vádlottat, akinek a segítségét kérte. Később találkoztak és a II.r. vádlott azon közlésére, hogy az ülések nem voltak rögzítve anélkül, hogy annak ellenőrzésére adat lenne, a forgalmi engedélyt visszajuttatták a tulajdonosnak.,

E bekezdések további részeit, a 32. oldal harmadik, negyedik, ötödik, hatodik, hetedik, nyolcadik bekezdését, valamint 33. oldalának első bekezdését a tényállásból mellőzi.

Az ítélet jogi indokolásából az 52. oldal utolsó, az 53. oldal első, második harmadik, hetedik bekezdését, valamint az 54. oldal második bekezdését az indokolásból mellőzi.

Az e tényállási ponttal érintett vádlottak vallomása a tényállásnak a rendőri intézkedésre, az intézkedéssel érintett vádlott kérésére, a II. rendű vádlott közbenjárására a XI. rendű vádlottnál, a forgalmi engedély visszaadására vonatkozó megállapításokra kellő bizonyítékot szolgáltatnak.

A telefonlehallgatási anyagok figyelmen kívül hagyására tekintettel azonban nem nyert bizonyítást, hogy a vádlottak között a kötelességszegésért pénz felajánlása, vagy elfogadása megtörtént volna.

Megállapítható azonban, hogy a XVII. rendű vádlott az intézkedés mellőzését kérte a II. rendű vádlottól, aki anélkül, hogy tudott volna arról, hogy a kollégái ellenőrizték-e az ülésor beépítettségét vagy sem, a kötelességük megszegésére bírta rá a társait, ezért e két vádlott cselekményével a Btk.225.§-ába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettét valósította meg. A XI. rendű vádlott részéről viszont kötelességszegés történt, ugyanis a szabálysértés tényének ellenőrzése nélkül, hivatali kötelességét megszegve tekintett el a feljelentés megtételétől, így megvalósította a Btk.225.§-ában írt hivatali vesztegetés büntettét.

6./ Az első fokú ítélet III/6. tényállási pontjában a 33. oldal negyedik és ötödik bekezdését a következőkre helyesbíti:

„2002. szeptember 3-án a XIX. rendű vádlott telefonon felhívta a II. rendű vádlottat, akitől arról érdeklődött, hogy megtudja-e nézni, hogy az egyik ismerőst körözik-e. A II. rendű vádlott a szolgálatban lévő 2. sz. tanú rendőr főtörzsőrmesterhez fordult, aki közölte vele, hogy a 3. sz. tanú ellen nincs kiadva körözés, ellenben XIX.r. vádlottat körözik.

E beszélgetést követően a II.r. vádlott felhívta a XIX.r. vádlottat és az általa kért adatokat közölte vele."

Az ítélet indokolásából a tényállás helyesbítésére tekintettel mellőzi az 55. oldal első bekezdésének első mondata második felét, valamint negyedik bekezdését, továbbá ötödik bekezdéséből a titkos információgyűjtés adataira történt utalást.

Az e tényállási pontra vonatkozó ítéleti indokolás, a titkos információgyűjtés eredményének figyelmen kívül hagyása mellett is megalapozott és az erre vonatkozó mérlegelése a megyei bíróságnak minden tekintetben helytálló. Nem tévedett a megyei bíróság akkor, amikor a tényállást a II. rendű vádlott ténybeli beismerő vallomására alapította és ugyancsak megalapozottan vont következtetést a vádlottak bűnösségére és helytálló a cselekményük minősítése is.

7./ Az első fokú ítélet III/7. tényállási pontjából az ítélet tábla mellőzi a 34. oldal hatodik, hetedik, nyolcadik, valamint a 35. oldal első, második és harmadik bekezdéseit, mert azok a titkos információgyűjtés eredményeként beszerzett telefonbeszélgetések anyagát tartalmazzák. Az ítéleti tényállást az iratok tartalma alapján a 34. oldal hatodik bekezdéseként azzal egészíti ki, hogy:

„A következő napokban a XXI. rendű vádlottat egy általa fel nem ismert személy telefonon felhívta és a fiával kapcsolatos intézkedés miatt 50.000 forintot kért tőle. A XXI.r. vádlott a kért összeget egy általa ugyancsak nem ismert személynek adta át. Az nem volt megállapítható, hogy ez az összeg a II. rendű vádlotthoz, vagy az intézkedésben résztvevő rendőrökhöz eljutott.”

A tényállás fenti módon való helyesbítése abból következik, hogy az e tényállási ponttal érintett vádlottak egymásnak ellentmondó vallomásai alapján nem lehetett megállapítani, hogy miért adták vissza a XX. rendű vádlottnak a jogosítványát, ki volt az, aki a XX. rendű vádlottal szembeni rendőri intézkedés tényét kihasználva pénzt kért a XXI. rendű vádlottól, és azt sem, hogy a XXI. rendű vádlott kinek adta át az 50.000 forintot.

Az ítélet tábla ezért a II. rendű vádlottat a Btk.250.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. fordulata szerint minősülő vesztegetés büntette, a XIX. rendű vádlottat a Btk.253.§ (1) (2) bekezdésébe ütköző bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntette és a XXI. rendű vádlottat Btk.253.§ (1) (2) bekezdésébe ütköző vesztegetés büntette miatt emelt vád alól a Be.6.§ (3) bekezdés b/ pontjára figyelemmel a Be.331.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján bizonyítottság hiányában felmentette.

A megyei bíróság a III. rendű vádlottal kapcsolatos döntése helytálló.

8./ Az első fokú ítélet III/8. tényállási pontjában a 35. oldal hatodik bekezdését a következők szerint helyesbíti, illetve egészíti ki:

„A XXII. rendű vádlott ekkor telefonon felhívta a II. rendű vádlottat azzal, hogy pénzt is hajlandó fizetni azért, ha elengedik (a nyomozati iratok 5. kötetének 1495. oldal). A II. rendű vádlott ekkor a IX. rendű vádlott segítségét kérte annak érdekében, hogy XXII.r. vádlottat engedjék el.”

Az ítélet 36. oldalának első bekezdését akként helyesbíti, hogy:

„Végül is a XXII. rendű vádlott átvette a helyszíni bírságról szóló 10.000 forint összegű csekket, amit 2002. november 25. napján a Fejér Megyei Rendőrkapitányság számlájára befizetett.”

A 35. oldal hetedik és nyolcadik bekezdést mellőzi.

Az ítéletnek a 8. tényállási pontra vonatkozó indokolásából a 61. oldal harmadik, negyedik és ötödik bekezdését, valamint a 61. oldal utolsó bekezdésének utolsó mondatát, valamint a 62. oldal első bekezdését mellőzi.

A 8. tényállási pontra vonatkozó bizonyítékokat a megyei bíróság lényegében helyesen értékelte, az ide vonatkozó indokolást viszont ki kell egészíteni azzal, hogy a XXII. rendű vádlott a nyomozás során vallotta, hogy Dunaújváros belterületén a megengedett sebességhatárt túllépve közlekedett, ezért a rendőrök megállították. Próbálta az intézkedő rendőröket meggyőzni arról, hogy engedjék el. Ezután telefonált a II. rendű vádlottnak, akitől segítséget kért a szabálysértése elintézéséhez, azzal, hogy „egyidejűleg mondtam neki, hogy pénzt is hajlandó vagyok fizetni neki, ha elengednek (5. kötet 1495. oldal).”

A megyei bíróság helyesen döntött a II. rendű és a XXII. rendű vádlott bűnösségét és cselekményük minősítését illetően is.

Ugyanakkor a telefonbeszélgetések anyagának mellőzése után, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az nem volt megállapítható, hogy a IX. rendű vádlott az előny ígéretét elfogadta volna, ezért a vesztegetés büntette (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata) miatt emelt vád alól a Be.6.§ (3) bekezdés b/ pontjára figyelemmel a Be.331.§ (1) bekezdése alapján bizonyítékok hiányában felmentette.

Az egyébként helyesen értékelt bizonyítékokra tekintettel megalapozott döntést hozott a megyei bíróság, amikor ugyanezen tényállási ponttal kapcsolatosan a X. rendű vádlottat a vesztegetés büntette miatt emelt vád alól felmentette.

9./ Az első fokú ítélet III/9. tényállási pontját az ítéltábla ugyancsak több tekintetben kiegészítette, illetve helyesbítette, figyelemmel a titkos információgyűjtés eredményének mellőzésére.

A 36. oldalának nyolcadik bekezdését a következőkre helyesbíti, illetve egészíti ki: „A XXIII. rendű vádlott ezután felhívta a II. rendű vádlottat, akinek elmondta, hogy az ismerősének nincs jogosítványa, de a rendőrök hazaküldték, mert azt hazudta nekik, hogy otthon van a vezetői engedélye. A II. rendű vádlott segítségét kérte az ügy megoldásához közölve, hogy az ismerőse hajlandó erre pénzt is szánni (a B.582/2003/23. számú tárgyalási jegyzőkönyv 36. oldal).”

Az első fokú ítélet 37. oldalának harmadik bekezdését a következőkre helyesbíti:

„A II.r. vádlott később visszahívta a XXIII. rendű vádlottat, akivel közölte, hogy megoldást találtak a problémára, egyben 20.000 forintot jelölt meg ennek fejében.”

Az első fokú ítélet 37. oldal hatodik bekezdését a következőre helyesbíti:

„A VIII. rendű vádlott az intézkedéstől eltekintett.”

A 37. oldal első, második és negyedik bekezdését a tényállásból mellőzi.

A 9. tényállási pont ítéleti indokolásból a 63. oldal egy-hetedik bekezdését mellőzi.

A megyei bíróság e tényállási pontra vonatkozó indokolása - figyelmen kívül hagyva a titkos információgyűjtés eredményeként beszerzett bizonyítékokat - lényegében helytálló, azonban az több tekintetben is kiegészítésre szorul.

A XXIII. rendű vádlott mind a nyomozás során (5. kötet 1521. oldal), mind az alapeljárásban (B.582/2003/23. számú jegyzőkönyv 36. oldal) részletesen beszámolt a II. rendű vádlottal folytatott telefonbeszélgetésekről. Elmondta, egy ismerőse 2002. október 21-én felhívta őt azzal, hogy Dunaújvárosban a Duna parton igazoltatták a rendőrök és kiderült, hogy nem rendelkezik vezetői engedéllyel, kérte, hogy segítsen az ügy megoldásában. A II. rendű vádlott erre ígéretet is tett, majd visszahívta őt és közölte vele, hogy 20.000 forintba kerül az ügy elintézése és ezt a pénzt ő vagy az ismerőse juttassák el azoknak a rendőröknek, akik a Duna parton igazoltatták az ismerősét. Azt is vallotta, hogy a pénzt, vagyis a 20.000 forintot nem ő vitte és nem is ő adta át a rendőröknek. A bíróságon arról is vallott, hogy amikor beszélt a II. rendű vádlottal azt is közölte vele, hogy az intézkedés alá vont ismerőse az ügy megoldása érdekében hajlandó arra pénzt is szánni.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indoklásában írtak, továbbá a XXIII. rendű vádlott önmagát is terhelő részletes beismerő vallomása alapján a titkos információgyűjtés során beszerzett bizonyítékok mellőzésével is megállapítható, hogy kérésére a II. rendű vádlott megoldást ígért számára 20.000 forint kifizetése ellenében. A II. rendű vádlott az idézett vallomásában maga sem tagadta, hogy telefonon beszélt mind a XXIII.r. vádlottal, mind pedig a VIII. rendű vádlottal és az is tény, hogy a VIII. rendű vádlott az intézkedéstől eltekintett. Azt azonban tényként megállapítani nem lehetett, hogy a II.r. vádlott az általa megjelölt 20.000 forintot átvette, illetőleg azt a VIII. rendű vádlottnak továbbította.

A fentiekre tekintettel a megyei bíróság helyesen döntött a II. rendű vádlott és a XXIII. rendű vádlott bűnösségének és cselekménye minősítésének kérdésében. Tekintettel azonban arra, hogy az előzőekben írtak szerint a VIII. rendű vádlott esetében csupán azt lehetett megállapítani, hogy a rendőri intézkedést nem folytatta le, ezért a megyei bíróság álláspontjától eltérően az ő bűnösségét az ítélet tábla 1 rb. a Btk.225.§-ába ütköző hivatali visszaélés bűntettében állapította meg, ugyanis a hivatali kötelességének megszegésével az intézkedés alá vont ismeretlen személyt jogosulatlan előnyhöz juttatta.

10./ Az első fokú ítélet III/10. tényállási pontjában az első fokú ítélet 38. oldal második bekezdéséből mellőzi a telefonbeszélgetés időpontjára utalást és a bekezdést azzal egészíti ki, hogy:

„Ezt követően a II.r. vádlott és az intézkedő rendőrök többször beszéltek egymással telefonon. Arra vonatkozó adat, hogy az ittas vezetővel szemben történt-e intézkedés, nincs.”

A 38. oldal harmadik, negyedik, ötödik, hatodik és hetedik bekezdéseit mellőzi.

A 38. oldal utolsó bekezdését a következőkre helyesbíti:

„A III. rendű, a IV. rendű és a VIII. rendű vádlottak egy ismeretlen kilétű személlyel a dunaújvárosi üzemanyagkútnál találkoztak, ahol a XXV. rendű vádlott együttes jelenlétükben átadta a részükre a 30.000 forintot, hogy azt hármójuk közül ki vette át azt megállapítani nem lehetett.”

Az ítéletnek a 10. tényállási pontjához fűzött indokolásból az ítélet tábla mellőzi a 66. oldal második bekezdésétől a 67. oldal első bekezdéséig terjedő részt, valamint a 67. oldal harmadik bekezdéséből a telefonbeszélgetések tartalmára történő utalást.

A titkos információgyűjtés során beszerzett adatok figyelmen kívül hagyása mellett a megyei bíróság a bizonyítékokat a II. rendű, a III. rendű, a IV. rendű, a XXIV. rendű és a XXV. rendű vádlottak nyomozás során, illetőleg az alap- és megismételt eljárásban tett vallomásai részletes értékelése alapján, lényegében megfelelően értékelte. Mindezek alapján megállapítható volt, hogy a XXV. rendű vádlott érdekkörébe tartozó gépkocsiveetővel szemben ittassága miatt intézkedtek, amiről nevezett vádlott tudomást szerzett, lépéseket tett a megoldás érdekében, munkatársa felhívta a II. rendű vádlottat. Ezt követően a II. rendű, a III. rendű és a VIII. rendű vádlottak többször beszéltek egymással telefonon, az eljárás alá vont személlyel szemben intézkedés nem történt, majd a IV. r., továbbá a III. és VIII. rendű vádlottak találkoztak a XXV. r. vádlottal, aki átadott a részükre harmincezer forintot, amit egymás közt elosztottak.

A fenti bizonyítékokra tekintettel az ítélet tábla úgy ítélte meg, hogy az e tényállási pontban érintett rendőrök cselekvőségét a megyei bíróság csak részben minősítette helyesen. A II. rendű vádlott cselekménye, aki közbenjárt a rendőri intézkedés elmaradása érdekében, felbujtóként elkövetett, a Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulatába ütköző vesztegetés büntettének minősül.

A III., IV., VIII. és XXV. rendű vádlott bűnösségének megállapítása és cselekményük minősítése helytálló.

Az ítélet tábla ugyanakkor a XXIV. rendű vádlott bűnösségét a terére rótt bűncselekmény elkövetésében nem látta bizonyítottanak. A XXV. rendű vádlott

vallomása alapján az volt megállapítható, hogy a XXIV.r. vádlott nem intézkedett az alkalmazottjának az ügyében, az I. rendű vádlott is azt vallotta, hogy a vele történt telefonbeszélgetés alkalmával köztük pénzről nem volt szó. A XXIV. rendű vádlott vallomása alapján pedig az állapítható meg, hogy amikor megtudta, hogy ittas vezetésről van szó „kiszállt az ügyből”. Mindezek alapján az kétséget kizáró módon nem volt bizonyítható, hogy a XXIV. rendű vádlott az anyagi előny ígéretében, átadásában rész vállalt volna, vagy ilyen ígértet tett volna bármelyik rendőr vádlottnak. Erre tekintettel az ítélőtábla a XXIV. rendű vádlottat az ellene 3. rb. bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntette (Btk.253.§ (1) (2) bekezdés) miatt emelt vád alól a Be.6.§ (3) bekezdés b/ pontja és a Be.331.§ (1) bekezdés alapján bizonyítottság hiányában felmentette.

Az ítéleti tényállás 11. pontjának helyesbítésére, illetve kiegészítésére nem volt indok, azt a megyei bíróság a VII. rendű vádlott bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomásra, és a házkutatási és a foglalási jegyzőkönyv alapján megalapozottan állapította meg.

A fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a tényállás már minden szempontból megalapozottá vált, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért az irányadó volt a másodfokú eljárásban, aminek értékeléséről az ítélőtábla a fent írtak szerint számot adott.

Az előzőekben írtak szerint az ítélőtábla nem osztotta az ügyésznek a titkos információgyűjtés elrendelésének törvényes voltával és az így beszerzett bizonyítékok (lehallgatási jegyzőkönyvek) felhasználásának szabályszerűségével kapcsolatosan kifejtett álláspontját. Ugyancsak nem értett egyet az ügyészi átiratban foglalt azon indítványokkal, amelyek az 1., 2., 3., 6. és 8. tényállási pontokban érintett, de felmentett vádlottak bűnösségének megállapítására, illetőleg a 7. tényállási ponttal kapcsolatban a XX. rendű vádlott vonatkozásában az eljárás hatályon kívül helyezésére irányultak. Ennek indokát az ítélőtábla az egyes tényállási pontokhoz kapcsolódóan kifejtette.

Egyetértett ugyanakkor IX. rendű, valamint a XXIV. rendű, továbbá a XXI. rendű vádlottak védőinek a felmentésre irányuló indítványaival. Részben értett egyet viszont a XIX. rendű vádlott védőjének a felmentésre irányuló indítványával. Osztotta továbbá a X. rendű, a XII. rendű, a XIV. rendű és a XX. rendű vádlottak védőinek az első fokú ítélet felmentő rendelkezésének a helybenhagyására vonatkozó indítványát, mert az ő esetükben a megyei bíróság a bizonyítékok helyes mérlegelésével döntött a felmentésükről

A XVI. rendű és a XXIII. rendű vádlottak védőinek az első fokú ítéletben megállapított tényállás és jogi minősítés helybenhagyására vonatkozó indítványával az ítélőtábla egyetértett.

Nem értett egyet viszont a III. rendű, a IV. rendű, az V. rendű, a VII. rendű, a VIII. rendű, a XI. rendű, a XIII. rendű, a XV. rendű, a XVII. rendű, a XXII. rendű és a XXV.

rendű vádlottak védőinek a védenek felmentésére vonatkozóan előterjesztett indítványával, mivel e vádlottak bűnösségét a rendelkezésre álló bizonyítékok alátámasztották.

Nem értett egyet továbbá az I. rendű és a II. rendű vádlottak védőinek az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére vonatkozó indítványával, ugyanis az ítélet tábla az egyes tényállási pontokra vonatkozó bizonyítékok értékelésekor kifejtett álláspontja szerint az I. és II. rendű vádlottakat érintő ítéleti tényállások a titkos információgyűjtés eredményekor beszerezett lehallgatási jegyzőkönyvek mellőzésével is bizonyíthatók, egyben megalapozottak voltak, így hatályon kívül helyezésre ok nincs.

Az ügyésznek az I. rendű, a II. rendű, a III. rendű, a IV. rendű, az V. rendű, a VII. rendű, a VIII. rendű, a IX. rendű, a X. rendű, a XI. rendű, a XIII. rendű, a XV. rendű, a XVI. rendű, a XVII. rendű, a XIX. rendű, a XXI. rendű, a XXII. rendű, a XXIII. rendű, a XXIV. rendű és a XXV. rendű vádlottak vonatkozásában a büntetés súlyosítására irányuló indítványa nem megalapozott, ugyancsak nem alapos a III. rendű, a VII. rendű, a VIII. rendű, a XV. rendű vádlottak védőinek a másodlagosan, a büntetés enyhítése érdekében előterjesztett indítványa.

Megalapozottnak ítélte ugyanakkor az ítélet tábla az I. rendű, a II. rendű és XVII. rendű vádlottak védőinek a büntetés enyhítése érdekében előterjesztett indítványát.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az első fokon eljáró Fejér Megyei Bíróság körültekintően feltárta az enyhítő és súlyosító körülményeket, azokat alapvetően helyesen értékelte, ítéletében erről vádlottanként részletesen számolt arról. Ezek sorából kiemelő, hogy az ügyben érintett rendőr vádlottak a cselekményeikkel súlyosan sértették a rendőrség törvényes működésébe vetett állampolgári bizalmat, mivel azt a hitet keltették, hogy a közlekedési szabálysértéssel érintett személyek anyagi ellenszolgáltatás felajánlása, vagy annak adása mellett a közlekedés rendszere egyes munkatársaihoz fordulhattak ügyük kedvező elintézése érdekében. Az egyes tényállási pontokban rögzített cselekmények alapján az is megállapítható, hogy a rendőr vádlottak az olyan közlekedési szabálysértések vonatkozásában adtak „menlevelet” az elkövetőknek, amelyek súlyosan veszélyeztették a közlekedés rendjét, az abban résztvevők biztonságát.

Ugyanakkor az ítélet táblának mérlegelnie kellett azt is, hogy az ügy vádlottjai önhibájukon kívül már hét éve állnak büntetőeljárás hatálya alatt, ami igen jelentős időmúlás és nyomatékos enyhítő körülmény.

A fentiekre figyelemmel az ítélet tábla az I. rendű vádlottal szemben a megyei bíróság által egyébként helyes mértékben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását a Btk.89.§ (1) (2) bekezdései alkalmazásával 3 évi próbaidőre felfüggesztette, mert álláspontja szerint e vádlottal szemben a büntetési célok a szabadságvesztés büntetés végrehajtása nélkül is elérhetőnek látszanak. A próbaidő tartamának meghatározásánál figyelembe vette, hogy az I. rendű vádlott jelentős tárgyi súlyú

bűncselekményeket valósított meg, így vele szemben a büntetési célok eléréséhez hosszabb tartalmú próbaidő szükséges. Érintetlenül hagyta viszont e vádlott vonatkozásában a rendfokozatot érintő mellékbüntetésre, valamint a vagyonelkobzásra vonatkozó ítéleti rendelkezést, mivel azt az első fokú bíróság törvényesen alkalmazta.

A II. rendű vádlott tekintetében az igen jelentős időmúlásra, továbbá a részbeni beismerő vallomásaira is tekintettel a vele szemben kiszabott szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztése mellett is elérhetőnek látszanak a Btk.37.§-ában írt büntetési célok, ezért a Btk.89.§ (1) bekezdésének alkalmazásával a II. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A próbaidő tartamának meghatározásánál figyelemmel volt arra, hogy a közélet tisztaságát sértő bűncselekményeket megvalósító II. rendű vádlott esetében hosszabb idő szükséges a büntetési célok hatályosulásához.

A szabadságvesztés próbaidőre történt felfüggesztésére figyelemmel mellőzte az első fokú ítéletnek a közügyektől eltiltás mellékbüntetés, valamint az 50.000 forint vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezéseit. A vagyonelkobzás mellőzése azért vált szükségessé, mert az eljárás során nem nyert bizonyítást, hogy a II. rendű vádlott ilyen összegű vagyoni előnyhöz jutott volna.

Mind az I. rendű, mind a II. rendű vádlottak által az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés végrehajtása esetére annak tartamába beszámítani rendelte.

A XVII. rendű vádlottnál a cselekménye jogi minősítésének megváltoztatására, a jelentős időmúlásra és a részesi minőségére tekintettel az ítélőtábla ugyancsak lehetőséget látott a büntetése enyhítésére. Álláspontja szerint e vádlott cselekményének tárgyi súlyával - figyelemmel a belső arányosítás követelményeire is - a megfelelő súlyú pénzbüntetés alkalmazása áll arányban, ezért a Btk.87.§ (2) bekezdésének e) pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki. Az egy napi tétel összegét a vádlott személyi és vagyoni viszonyainak figyelembe vételével állapította meg. A Btk.52.-ában írtaknak megfelelően rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

A felmentéssel érintett a IX. rendű, a XXI. rendű és a XXIV. rendű vádlottak esetében a pénzbüntetés kiszabására, illetve a meg nem fizetés esetére történő átváltoztatásra vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzte.

A XIX. rendű vádlott esetében az első fokon eljáró Fejér Megyei Bíróság megalapozottan döntött, amikor az e vádlottal szemben kiszabott 1 évi börtönbüntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Figyelmen kívül hagyta azonban, hogy a vádlott, mint visszaeső a Btk.89.§ (6) bekezdése értelmében a próbaidő tartama alatt pártfogó felügyelet alatt áll. Az ítélőtábla ezért a törvénynek megfelelően pótolta ezt az ítéleti rendelkezést.

A IV. rendű és a VIII. rendű vádlottak védői előzetes mentesítés megadására is indítványt terjesztettek elő. Ugyan ilyen indítványt tett a XVII. rendű és a XXV. rendű védője is.

Az ítélet tábla La IV. rendű és a VIII. rendű vádlottak esetében nem látott lehetőséget az előzetes mentesítésben részesítésükre, ugyanis a vádlottak rendőrként a közélet tisztaságát és hivatalos személyek törvényes működését sértő bűncselekményeket követtek el, így jelentős időmúlásra tekintettel sem bizonyultak érdemesnek az előzetes mentesítés megadására. A VIII. rendű vádlottal szemben az első fokú bíróság lefokozás katonai mellékbüntetését is alkalmazott, mivel méltatlannak tartotta rendfokozatának viselésére. A kifejtettek alapján az ítélet tábla a védőknek az előzetes mentesítés megadására vonatkozó indítványával nem értett egyet.

A XVII. rendű és a XXV. rendű vádlottakkal szemben az ítélet tábla pénzbüntetést alkalmazott, ennél fogva a Btk.102.§ (1) bekezdés a/ pontja értelmében az ítélet jogerőre emelkedése napján törvény erejénél fogva mentesülnek a hátrányos jogkövetkezmények alól, így az előzetes mentesítésükre vonatkozó indítvány oka foggyottá vált.

Egyebekben a III. rendű, a IV. rendű, az V. rendű, a VII. rendű, a VIII. rendű, a XI. rendű, a XIII. rendű, a XV. rendű, a XVI. rendű, a XIX. rendű, a XXII. rendű, a XXIII. rendű és a XXV. rendű vádlottak tekintetében a megyei bíróság ítéletében kiszabott büntetéseket helyben hagyta, mivel azok igazodnak a vádlottak cselekményének tárgyi súlyához, alanyi bűnösségük fokához és megfelelnek a belső arányosítás követelményeinek is.

A megyei bíróság rendelkezett a III., VII. XIII, XV., XIX. és XXIII. rendű vádlottak tekintetében a bűnügyi költség viseléséről. Ugyanakkor ítéletének 13. oldalán az általa felmentett vádlottakkal kapcsolatos költségek, továbbá a megismételt eljárás költségeit illetően - kivéve a még nem jogerősen megállapított hangszakértői díjat - akként rendelkezett, hogy e költségek az államot terhelik. Nem állapítható meg ugyanakkor, hogy a megismételt eljárás költségei mekkora összegben és mely vádlottak vonatkozásában merültek fel, ekként a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés az ítélet tábla álláspontja szerint felülbírálatra nem volt alkalmas. Ezért az első fokú ítéletnek a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezte és az első fokú bíróságot a Be.578.§ (1) bekezdése szerinti különleges eljárás lefolytatására utasította.

Egyidejűleg megállapította az ítélet rendelkező részében, hogy az egyes vádlottak vonatkozásában, a másodfokú eljárásban milyen összegű bűnügyi költség merült fel.

A Fővárosi Ítélet tábla ítélete a megváltoztatással érintett részében a Be.372.§ (1) bekezdésén, míg a helyben hagyó rendelkezések tekintetében a Be.371.§ (1) bekezdésén alapszik.

A felmentéssel érintett II. rendű, IX. rendű, XIX. rendű, XXI. rendű és XXIV. rendű vádlottak tekintetében a Be.386.§ (1) bekezdése alapján fellebbezésnek van helye.

Budapest, 2009. május hó 14. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hildenbrand Róbert s.k.
előadó bíró

Dr. Rédei Géza s.k.
bíró

A Fejér Megyei Bíróság 8.B.55/2006/87. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.45/2009/7. számú ítéletében írt változtatással az I. rendű, a III. rendű, a IV. rendű, az V. rendű, a VII. rendű, a VIII. rendű, a X. rendű, a XI. rendű, a XII. rendű, a XIII. rendű, a XIV. rendű, a XV. rendű, a XVI. rendű, a XVII. rendű, a XX. rendű, a XXII. rendű, a XXIII. rendű és a XXV. rendű vádlottak vonatkozásában 2009. május hó 14. napján jogerőre emelkedett és az I. rendű, a III. rendű, a IV. rendű, az V. rendű, a VII. rendű és a VIII. rendű vádlottaknál a szabadságvesztés kivételével végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2009. május hó 14. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelélül:

Ónodi Gáborné
bíróügyi ügyintéző